

Αχιλλέας Σούρλας Ρούπας Βασίλης Ιωσήφ Παπαδάτος Γεωργία Σπυροπούλου Λάμπρος Πηγούνης Μάρκος Λέκκας Άκης Δαούτης	1 2 3 4 5 6 7	Fractal Piece No.4 (Orange) Ο ρυθμός της πόλης Voix Célestes I Parallogismes Ορφικό Βλέμμα Επιστροφή From the edge of the city, One day in August
---	---------------------------------	---

Αχιλλέας Σούρλας *Fractal Piece No.4 (Orange)* (6:30)
μαγνητοταινία

Το έργο Fractal Piece No.4 "orange" (2001) πραγματοποιήθηκε με CSound και CMix σε περιβάλλον Linux με χρήση αλγορίθμων fractal σε ANSI-C

Ο Αχιλλέας Σούρλας γεννήθηκε το 1978 στη Λάρισα. Εκεί άρχισε τις σπουδές του στη μουσική, τις οποίες συνέχισε στη Θεσσαλονίκη με τους Δημήτρη Αθανασιάδη (θεωρητικά) και Νικολό Δημόπουλο (φλάουτο). Παρακολούθησε σεμινάρια μουσικής πληροφορικής στο Ινστιτούτο Ψυχοακουστικής του Α.Π.Θ. με την Κατερίνα Τζεδάκι και δίδαξε σε αυτά την περίοδο 2000-2001. Τώρα συνεχίζει τις σπουδές του στη μουσική πληροφορική στο πανεπιστήμιο του Leeds και παράλληλα γράφει μουσική. Α.Σ.

Βασίλης Ρούπας *Ο ρυθμός της πόλης* (7:52)
μαγνητοταινία

Πρόκειται για αφηρημένη απεικόνιση μιας καλοκαιρινής βραδιάς στη λεωφόρο Κηφισίας, μπροστά από το νοσοκομείο "Υγεία". Αυτοκίνητα περνούν σα βολίδες, τεράστια πούλμαν κάνουν μανούβρες στη μέση του οδοστρώματος σα να μη συμβαίνει τίποτα, περαστικοί με κουρασμένα πρόσωπα, και μια απειλητική αίσθηση στην ατμόσφαιρα. Το βασικό υλικό προέρχεται από ένα παλιό συνθεσάιζερ της sequential circuits ενώ η επεξεργασία έγινε στον υπολογιστή.

Γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε σύνθεση στο Ελληνικό Ωδείο. Με την ηλεκτρονική μουσική ασχολείται από τα μέσα της δεκαετίας του '80. Έχει παρακολουθήσει διάφορα σεμινάρια και συνέδρια, έχει οργανώσει παραστάσεις με πολυμέσα και έχει παρουσιάσει έργα του σε διάφορους χώρους στην Αθήνα καθώς και στο πλαίσιο του 2ου συμποσίου μουσικής πληροφορικής στην Κέρκυρα το 2000. Β.Ρ.

Ιωσήφ Παπαδάτος *Voix Célestes I - Ουράνιες Φωνές I - Op. 47* (1991-1992) (15:43)
μαγνητοταινία

Η ηλεκτρονική σύνθεση Voix Célestes I (1991-1992) ηχογραφήθηκε στο studio ηλεκτρονικής μουσικής της Ανώτατης Μουσικής Σχολής της Κολωνίας (διευθυντής H-U Humpert). Είναι το πρώτο έργο της σειράς Voix Célestes. Το πρωταρχικό ηχητικό υλικό περιορίστηκε σε ηχογραφημένες γυναικείες φωνές, οι οποίες απετέλεσαν τη βάση της επεξεργασίας στο Fairlight series III. Η σειρά έργων «Voix Célestes» είναι μία προσωπική δημιουργική αντανάκλαση στο άκουσμα θρησκευτικής μουσικής παλαιότερων πολιτισμών. Σε όλα τα έργα της σειράς αναδύονται αναμνήσεις με τη μορφή «θολών» ηχητικών ντοκουμέντων.

Γεννήθηκε το 1960. Πήρε μαθήματα αρμονίας από τον Ανδρέα Καρμπόνε και αργότερα σπούδασε με το συνθέτη και διευθυντή Γιάννη Ιωαννίδη ανώτερα θεωρητικά, ενορχήστρωση και σύνθεση. Συνέχισε τις σπουδές του στην Ανωτάτη Μουσική Σχολή Robert Schumann στο Düsseldorf (Γερμανία) με το συνθέτη Günther Becker. Στην ίδια σχολή σπούδασε ηλεκτρονική μουσική, πιάνο και, επίσης, χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών στην αλγοριθμική σύνθεση με τον Clarence Barlow και

βυζαντινή μουσική με τον Δημήτρη Τερζάκη. (Δίπλωμα Σύνθεσης 1985). Έχει σπουδάσει, συνθέσει και ηχογραφήσει ηλεκτρονική μουσική στο studio της Ανώτατης Μουσικής Σχολής της Κολωνίας. (Δίπλωμα Σύνθεσης Ηλεκτρονικής Μουσικής 1995). Έχει συνεργαστεί με το Γ' πρόγραμμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας σαν παραγωγός μουσικών εκπομπών. Η εκπομπή, που επιμελείται αυτή τη περίοδο με τίτλο "Η Νέα Μουσική", παρουσιάζει τις νεότερες τάσεις της μουσικής δημιουργίας. Έχει γράψει μέχρι στιγμής 77 συνθέσεις: έργα συμφωνικής μουσικής, μουσικής δωματίου, έργα για φωνές, για σόλο όργανα, ηλεκτρονικής μουσικής, μία μονόπρακτη όπερα, ένα πολύτεχνο έργο αφιερωμένο στη μνήμη του Γιάννη Χρήστου, καθώς και μουσική για το θέατρο και το Αρχαίο Δράμα. Εκτελείσει έργων του και ραδιοφωνικές παρουσιάσεις σε όλη την Ευρώπη και τη Βόρειο Αμερική, πολυάριθμες παραγγελίες και αναθέσεις. Έχει δώσει διαλέξεις και σεμινάρια με θέματα, που αφορούν στη σύγχρονη μουσική δημιουργία. Του έχουν απονεμηθεί υποτροφίες για τα θερινά τμήματα Νέας Μουσικής του Darmstadt (1984), υποτροφία για το σεμινάριο Ξεναχία του Centre Acanthes (1985), υποτροφία της DAAD (1984-85). Του έχει απονεμηθεί το πρώτο βραβείο σύνθεσης του Διεθνούς Διαγωνισμού "Grammazio Metallo", Avelino, Ιταλία (1984), το βραβείο του Διεθνούς Διαγωνισμού Χάλκινων Philip Jones, Βουδαπέστη-Barcs 88, Ουγγαρία (1988), καθώς και το βραβείο του Διεθνούς Διαγωνισμού Σύνθεσης "Δημήτρης Μητρόπουλος", Αθήνα 1997. Είναι καθηγητής ανωτέρων θεωρητικών και σύνθεσης στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας. Από το ακαδημαϊκό έτος 2000-2001 διδάσκει ανώτερα θεωρητικά, σύνθεση και ενορχήστρωση στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και από τον Φεβρουάριο του 1999 Γενικός Γραμματέας της. Ι.Π.

Γεωργία Σπυροπούλου *Parallogismes* (5:00)
μαγνητοταινία

Έργο ηλεκτροακουστικής μουσικής που χρησιμοποιεί σαν βασικό υλικό ήχους "συγκεκριμένης" φύσης: φωνή ηθοποιού (Έφη Ξηρού), "προετοιμασμένη" κιθάρα και λίγα κρουστά. Οργανωμένο σε μορφή επεισοδίων τείνει προς ένα "θέατρο ήχων" στο οποίο "συμπεριφορές" φωνητικές (φωνήματα, ανάσες, γέλιο, ψίθυροι...) και οργανικές (παραγωγή ηχοχρωμάτων με αννορθόδοξο τρόπο) αποσυντίθενται, μεταμορφώνονται, συνυφαίνονται και αλληλεπιδρούν.

Η Γεωργία Σπυροπούλου σπούδασε Πιάνο, Αρμονία, Αντίστιξη και Φούγκα στο Ορφείο Ωδείο Αθηνών με τους Αμάραντο Αμαραντίδη και Βαγγέλη Κοκκόρη και Τζαζ αυτοσχεδιασμό με τον Μάρκο Αλεξίου. Παράλληλα δουλεύει ως μουσικός και ενορχηστρωτής στο χώρο της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής. Το 1996 εγκαθίσταται στο Παρίσι όπου και παρακολουθεί Σύνθεση και Ηλεκτροακουστική Μουσική με τους Philippe Leroux (Conservatoire Eric Satie), Jacques Charpentier (CNR de Paris) και Ανάλυση Φόρμας με τον Michaël Lévinas (CNSM de Paris). Έργα της έχουν παιχτεί σε διεθνή Φεστιβάλ (Gegenwelten Festival, Futura, κ.α.) ενώ εργάζεται πάνω σε έργα-παραγγελίες διαφόρων συνόλων όπως: Ensemble Aventure, L'Instant Donné, το κουαρτέτο σαξοφώνων Habanera, κ.ά.). Σήμερα παρακολουθεί το ετήσιο πρόγραμμα Σύνθεσης και Μουσικής Πληροφορικής του IRCAM στο Παρίσι. Γ.Σ.

Λάμπρος Πηγούνης *Ορφικό Βλέμμα* (10:58)
μαγνητοταινία

Το Ορφικό βλέμμα ή Orpheus' Gaze είναι ένα στερεοφωνικό tape κομμάτι αποκλειστικά γραμμένο για να παιχθεί παράλ-

ληλα με τη χορογραφία της Hagit Bar στο Laban Centre του Λονδίνου. Πηγές έμπνευσης αποτελούν το θέμα της ίδιας της χορογραφίας αλλά και ο μύθος του Ορφέα στον κάτω κόσμο. Η κινησιακή σύνθεση προτείνει ένα ταξίδι πάνω στις αδύναμες γέφυρες δυο σωμάτων, αφαιρώντας κοινωνικές επιφάνειες. Ο μύθος, και πιο συγκεκριμένα η φιλοσοφική του ανάλυση, μας παραπέμπει στο βάθος, το άρωμα αλλά και την ενεργειακή σημασία της νύκτας. Το Ορφικό βλέμμα εμφανίζεται σαν μια στιγμή ανυπομονησίας η οποία όμως θα μετατραπεί σε πηγή έμπνευσης και αρετή. Δεν μπορούμε να μετατρέψουμε το σκοτάδι και το βάθος του σε φως, αλλά είμαστε σε θέση να ερεθιστούμε από το άρωμα και την ενέργειά του με τρόπο έτσι ώστε να δημιουργήσουμε νέες φόρμες και σχήματα σε μια διαφορετική πραγματικότητα. Η μουσική σύνθεση προσπαθεί να φέρει τις δυο αυτές ιδέες σε παράλληλους δρόμους χρησιμοποιώντας την ηχογράφηση της ανθρωπίνης αναπνοής και την παραγωγή ήχου μέσα από ένα πνευστό. Μια διαδρομή ανάμεσα σε σύνορα και όρια δυο διαφορετικών σωμάτων που το βάθος και η έντασή τους ανακαλύπτει νέες δραστηριότητες.

1983-1991 Σπουδές βιολιού και θεωρίας της μουσικής στο Ελληνικό Ωδείο Αθηνών με καθηγητές τους Γιάννη Βατικιώτη, Μάκη Τσοροκογλου και Γαϊτάνο. 1998-2001--BSc στην Ηλεκτρονική Μουσική στο Hertfordshire University με καθηγητές τους Howard Burrell, Dave Smith, John Palmer, Paul Fretwell. Κατά την περίοδο αυτή, μέλος της Φιλαρμονικής του Hertfordshire ως δεύτερο βιολί, της Gong-Chime Orchestra και Steel Band of Trinidad στο πανεπιστήμιο του Hertfordshire. 2001-2003_Μεταπτυχιακές σπουδές στο City University του Λονδίνου. Από το έτος 2000, το ενδιαφέρον του στρέφεται στη σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής για μοντέρνο χορό και χοροθέατρο. Στενή συνεργασία με το Laban Centre του Λονδίνου από το 2001 και η εκπλήρωση δυο έργων. Το Ορφικό Βλέμμα είναι ΕΝΑ από αυτά με συμμετοχή στο Laban Solstice Festival και στο Northern Exposure of Contemporary dance film and video Festival. Τέλος, η παρακολούθηση εργαστηρίου αυτοσχεδιασμού χορού και μουσικής στο PIA Workshop το Magpie Music&Dance Co. στο Άμστερνταμ με διευθυντή μουσικής τη Mary Oliver το 2002. Λ.Π.

Μάρκος Λέκκας *Επιστροφή* (7:20)
μαγνητοταινία

Η Επιστροφή γεννήθηκε στις ανατολικές συνοικίες, εκεί που τις νύχτες του Σαββάτου αμετανόητοι μετανάστες θυμούνται τον Αλέξανδρο πάντα να φεύγει προς το Νότο αφήνοντας πίσω του σκιές και αδιόρατες επιθυμίες χαραγμένες βαθειά μέσα στα μάτια των γυναικών της Φρυγίας.

Κι ύστερα στέλνουν μηνύματα παλιννόστησης καθώς οι γιοι και οι θυγατέρες τους βρίσκονται ξαπλωμένοι πάνω σε τραπέζια συναλλαγών και οι πωλητές ονείρων, με επαγγελματική ευσυνειδησία, αλείφουν με αρωματικά λάδια τα ισχνά στήθια της αστικής τάξης.

Η μουσική της Επιστροφής δεν περιγράφει τίποτα ούτε προσπαθεί να διηγηθεί καμιά ιστορία γιατί όταν απέκτησε υπόσταση όλα είχαν κιόλας περιγραφεί κι όλες οι ιστορίες είχαν ειπωθεί. Απλώς, επιχειρεί να βοηθήσει τους εραστές της τέχνης να προσεγγίσουν το θάνατο με όσο γίνεται περισσότερες αυταπάτες.

Σπούδασε Σύνθεση στο Royal Conservatory of Music, στο πανεπιστήμιο του York και στο πανεπιστήμιο του Toronto. Έχει γράψει μουσική δωματίου, ηλεκτρονική μουσική, μουσική για ορχήστρα, καθώς και μουσική για το θέατρο. Διδάσκει στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Μ.Λ.

Άκης Δαούτης *From the edge of the city, One day in August* (15:00)
Audio/ Video Παρουσίαση

Σωτήρης Δαλιάνης, Computer

Αυτοσχεδιασμός με μουσικά και οπτικά θέματα απο την ταινία Δεκαπενταύγουστος του Κ. Γιάνναρη με τα προγράματα προγραμμαμάτων μουσικής σύνθεσης D-JAY και οπτικής σύνθεσης V-JAY.

Γιος του ιατρού Βασιλείου Δαούτη από το Πελόπιο της Αρχαίας Ολυμπίας και της Μαρίας το γένος Αρώνη από την Αθήνα. Σε ηλικία 15 ετών άρχισε μαθήματα κλασικής κιθάρας. Απεφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών το 1979. Το 1980 πήγε για πανεπιστημιακές σπουδές στις Η.Π.Α. (πτυχίο φυσικοχημείας, 1983, College of Wooster, Ohio). Παράλληλα σπούδασε ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μαθηματικά, θεωρία μουσικής τζαζ και πήρε μαθήματα κλασικής κιθάρας από τον Αντρέι Μεντζούκωφ. Το 1984 εγγράφηκε στο Πανεπιστήμιο του Οχάιο όπου μελέτησε σύνθεση ηλεκτρονικής μουσικής με τον Μαρκ Φίλιπς. Από το 1986 εργάζεται στο σύστημα της Πολυαγωγίας. Το πρώτο του έργο, Crystal Forest (Κρυστάλλινο δάσος) για μαγνητοταινία είναι φτιαγμένο στο σύστημα της πολυαγωγίας (UPIC) του ΚΣΥΜΕ και έχει ως αρχική πηγή ήχους κρυστάλλων. Η επόμενη σύνθεση του, Solar Rain (Ηλιακή βροχή, 1987) παρουσιάστηκε στο 15ο Φεστιβάλ ηλεκτρονικής μουσικής, στο Bourges της Γαλλίας και το 1988 το έργο του Into the Light προκρίθηκε από τη διεθνή επιτροπή για τις Παγκόσμιες Μουσικές Ημέρες 1988 του Χονγκ-Κονγκ. Παράλληλα με την ηλεκτρονική μουσική έχει γράψει τραγούδια σε ύφος φανκ, ροκ και ρέγκε αλλά και μουσική για θέατρο και κινηματογράφο. Α.Δ.

Κώστας Στρατουδάκης
Πέτρος Φραγκίστας
Δημήτρης Καραγεώργος
Βασίλης Κόκκας
Κώστας Μαντζώρος
Σωτηρία-Τίτη Αδάμ
Τάκης Βελιανίτης
Στέφανος Βασιλειάδης

1 Fuzzy Logic 323
2 Αδιαλείπτως
3 Ροήν Εδέχθην...
4 Felice - Mind Stills
5 Recuerdo
6 Dolly... you don't need your mirror any more
7 Κληδών
8 Μυστικά Τραγούδια της Νύχτας

Κώστας Στρατουδάκης *Fuzzy Logic 323* (8:00)
ζωντανή ηλεκτροακουστική μουσική

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε μουσική (πιάνο και κιθάρα) στα ωδεία Εθνικό και Απολλώνιο, σκηνοθεσία στη σχολή κινηματογράφου Σταυράκου και πληροφορική στο ΕΛΚΕΠΑ και στην Control Data. Συνέχισε τις σπουδές του στο Λονδίνο. Εργάζεται σαν συνθέτης (έργα για μικρά σύνολα, ηλεκτροακουστική μουσική τραγούδια και μουσική για φιλμ) σαν σκηνοθέτης (ET1, NET και ιδιωτικά κανάλια). Διδάσκει στη σχολή κινηματογράφου Σταυράκου τη δεκαετία 1989-1999. Το 1999 οργανώνει σύγχρονο στούντιο πολυμέσων για τις εφαρμογές της νέας τεχνολογίας στην τέχνη. Έχει παράλληλα οργανώσει και πραγματοποιήσει σεμινάρια πάνω στα πολυμέσα σε συνεργασία και με επιδότηση της ευρωπαϊκής κοινότητας, αναπτύξει εφαρμογές λογισμικού και πολυμέσων και συμμετάσχει και βραβεύεται σε διάφορες διοργανώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Κ.Σ.

Πέτρος Φραγκίστας *Αδιαλείπτως* (6:30)
ηλεκτροακουστική μουσική και video
Πανδώρα Μουρίκη, video, Μοντέρ: Θοδωρής Μάτσικας

Δημήτρης Καραγεώργος *Ροήν Εδέχθην...* (5:00)
για Υπολογιστή και Κρουστά
(Δημήτρης Καραγεώργος, Κρουστά)

Το βασικό υλικό του μέρους του Η/Υ αποτελείται από ήχους νερού, το μέρος των οργάνων (African water drum & κάλυκα) παίττει ζωντανά ο συνθέτης

Κατά την εφηβεία του, εγκατεστημένος στα Γιάννενα, πήρε μαθήματα πιάνου από τη Νίνα Νικολάεβνα. Αργότερα, πήγε στην Αθήνα, όπου παρακολούθησε μαθήματα θεωρητικών στο «Ορφεο Ωδείο» με τον Αμ. Αμαραντίδη. Το 1986 συμμετείχε στο τμήμα ηλεκτρονικής μουσικής του Ωδείου «Αθηναίων» με καθηγητές τους Στεφ. Βασιλειάδη, Δ. Καμαρωτό και Χ. Ξανθουδάκη, με τον οποίο συνέχισε και μαθήματα θεωρητικών. Ακόμη, παρακολούθησε σεμινάρια με τους Γ. Ξενάκη (Δελφοί) και Θ. Αντωνίου (Δημος Αθηναίων). Στα έργα του ερευνά τις δυνατότητες εφαρμογής σύγχρονων τεχνικών σε συνδυασμό με λαϊκά όργανα και ηλεκτρονική μουσική (Απόφαση I και II, για μαντούρα και μαγνητοταινία, 1990_ Ήθος ανθρώπων δαίμων, για τσαμπούνα και ηλεκτρονική μουσική, 1990-91). Έχει λάβει μέρος στις Μπιενάλε Θεσσαλονίκης (1986) και Βαρκελώνης (1987). Είναι τακτικός συνεργάτης και υπεύθυνος των μουσικών αρχείων του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (ΚΣΥΜΕ). Επίσης συνεργάτης της Κρατικής Τηλεόρασης (ΕΡΤ). Άλλα έργα του: Τριάς, για 3 κρουστά, 1986_ Για τον Αγαμέμνονα, 1987_ Διακυμάνσεις, μουσική για τον Η/Υ UPIC (Πολυαγωγία), 1988_ Luscinia Megarhynchos, για ηλεκτρικό πιάνο, 1989_ Ερίγνηρος (ερί-γνήρος: εκβάλλω φωνή δυνατά), για το πολυχόρδο του γλυπτού θεάτρου «Αϊζώνη» της Ν. Γκόλαντα, 1993_ Επάργυρον, για 2 αφηγητές και κρουστά, Ηρώδειο, 1994_ Όραμα, για βιολοντσέλο και ηλεκτρονική μουσική, 1995, κ.α. Δ.Κ.

Βασίλης Κόκκας *Felice - Mind Stills* (1998)
ηλεκτροακουστική μουσική για ταινία 16mm
(regie Felicitas Wonenberg/Antonio Panetta, Berlin 1998)

Κώστας Μαντζώρος *Recuerdo* (6:00)
μαγνητοταινία και φωνή
Έβη Βασιλειάδη (Φωνή)

Recuerdo (Της Θύμησης του Έρωτα)

Τη θύμησή σου μην την παίρνεις.

Άστην στο στήθος μου μονάχα,

Με χωρίζει απ' τους νεκρούς

έναν τοίχος κακά όνειρα.

Όλη τη νύχτα στο περβόλι

τα μάτια μου, σαν δυο σκυλιά.

Κάποιες φορές ο άνεμος

είναι ένα τουλπάνι φόβου,

Ένας τοίχος κακά όνειρα

με χωρίζει απ' τους νεκρούς.

Στης συνάντησης την πύλη

το κύκνειο είναι που φυτρώνει.

του Βασιλή Λαλιώτη (εκδ. Παρουσία)

Σωτηρία-Τίτη Αδάμ *Dolly... you don't need your mirror any more* (10:00)
μαγνητοταινία

Dolly you don't need your mirror any more (Ντόλυ... δεν χρειάζεσαι πια τον καθρέφτη σου), για μαγνητοταινία. Αφιερωμένο στο πιο διάσημο κλωνοποιημένο πρόβατο του κόσμου.

"...άλλ' εκδιδάσκει πάνθ' ο γηράσκων χρόνος."
Αισχύλος, Προμηθείς Δεσμώτης

Το έργο παρουσιάστηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής Πληροφορικής ICMC 1997. Πραγματοποιήθηκε στο studio του προγράμματος ψυχοακουστικής του Α.Π.Θ., σε υπολογιστή SGI, Silicon Graphics Indigo / Indy Workstations με Real Time CMix (rt cmix) created at Princeton-Columbia U. και Granular 3.0, created at the Electronic Studio at Technical University, Berlin.

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, πιάνο με τον Max Hallecker ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση με τους Γ. Ιωαννίδη, Χ. Ξανθουδάκη, computer music με τον Θ. Ρικάκη, και ηλεκτρονική μουσική με τον Στ. Βασιλειάδη στο ΚΣΥΜΕ. Έχει παρακολουθήσει σεμινάριο σύνθεσης με τον Θ. Αντωνίου, μαθήματα βυζαντινής μουσικής, βιολιού και εκκλησιαστικού οργάνου. Έχει γράψει έργα για μουσικά σύνολα και ηλεκτρονικό υπολογιστή. Έργα της έχουν παρουσιαστεί στο Φεστιβάλ Μουσικής Πληροφορικής (Δελφοί 1993), στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού (Φεστιβάλ Αθηνών 1994), στο Διεθνές Συνέδριο Μουσικής Πληροφορικής ICMC 1997 κ.α. Η σύνθεσή της Megan and Morag για μαγνητοταινία και πιάνο βραβεύθηκε στα Workshops Σύγχρονης Μουσικής, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών 1999. Έχει γράψει μουσική για το θέατρο: Πέρσεως του Αισχύλου, Φεστιβάλ Αθηνών 1995 και Ο Δίκρανος Ντίσιου, Φ. Ριντλέυ, 1997 σε σκηνοθεσία Στ. Αρκένη-Λώνη. Έχει γράψει μουσική για ντοκμαντάρ μεγάλου μήκους, το οποίο παρουσιάστηκε στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, Θεσσαλονίκη 1997 και για ταινίες μικρού μήκους. Διδάσκει ψυχοακουστική, μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο και μουσική πληροφορική. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών. Σ.Α.

Παναγιώτης Βελιανίτης *Κληδών* (5:57)
μαγνητοταινία

Κληδών: οϊωνός, σημείο που περιέχεται σε φράση, λέξη, ήχο προκειμένου να μας δηλώσει το μέλλον γενέσθαι. Ο μάντης-οϊωνοσκόπος καταγίνεται με την παρακολούθηση των ηχητικών συμβάντων του περιβάλλοντος που προκειμένου να αποσπάσει την πολύτιμη πληροφορία του εκάστοτε ενδιαφερόμενου. Οι μουσικοί κώδικες και οι απόκρυφες τεχνικές του τον ανάγουν σε πρόσωπο ιερό. Ο ηχητικός κόσμος του έργου αποτελεί μια πρόκληση για τον ακροατή προκειμένου να δοκιμασθεί σε παρόμοιες τεχνικές ανακρίση των σημείων που πιθανόν θα του εγείρουν συνειρμικά αντιστοιχίες πληροφορίες ενός προσωπικού του ζητούμενου. Το έργο δημιουργήθηκε το 1995 βασισμένο σε υλικό προερχόμενο από το σύστημα της Πολυαγωγίας καθώς και ηχογραφημένο υλικό (Samples). Η δομή του βασίζεται σε μαθηματικό μοντέλο γραμμικής ανάπτυξης ηχητικών καταστάσεων προερχόμενων από αντιστοιχισή τους με τυχαία κατανομή συχνοτήτων τόσο ως προς το τονικό ύψος όσο και ως προς τις διάρκειες, με τον έλεγχο εντοπισμένο στους χώρους ανάπτυξής τους που υπόκεινται σε εκθετική ανάπτυξη του όγκου τους. Όμως, η σύνθεση δεν είναι η απαρρόκτητη πιστή εφαρμογή του παραπάνω μαθηματικού μοντέλου αφήνοντας τις ελευθερίες να παρακολουθήσουμε το παιχνίδι του «κληδονισμού».

Σπούδασε σύνθεση, ηλεκτροακουστική μουσική και computer music με τους Θ. Αντωνίου, Στ. Βασιλειάδη και Χ. Ξανθουδάκη. Παράλληλα σπούδασε Στατιστική ως ειδικότητα στην Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Από το 1986 συμμετέχει ως συνθέτης με έργα πολυτέχνα, ηλεκτρονικά, μικτά (για όργανα και ηλεκτρονικά μέσα) σε διοργανώσεις συναυλιών σύγχρονης μουσικής όπως στο Φεστιβάλ «Πάνεμος» στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού, Δημήτρια, ξενόγλωσσα Ινστιτούτα (Γκαίτε, Γαλλικό Ινστιτούτο), φεστιβάλ πολυτέχνης έκφρασης στο θέατρο «Αϊζώνη», στις γκαλερί σύγχρονης τέχνης I. Τούντα και Εύμορα, στο Πολυτεχνείο σε συνεργασία με την Α.Σ.Κ.Τ., στο Πανεπιστήμιο Αθηνών στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ολυμπιάδας Πληροφορικής, στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Δελφών, στις Παγκόσμιες Ημέρες Μουσικής στη Bourges καθώς και σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού. Στα πολυτέχνα έργα του έχει συνεργαστεί με καλλιτέχνες όπως ο Η. Ταμπάκας (Art video για το έργο «Πιθιογία»), η Έρση Χατζηαργυρού (μουσική για το mobile γλυπτό της «Λαύριο 2*2*2»). Συμμετείχε στο Musica's Festival στο Λονδίνο με το έργο του «Λογιάς» ειδικά γραμμένο για τον τρομπονίστα - performer και συνθέτη J. Kenny καθώς και στο Πανεπιστήμιο του Norwich. Ασχολήθηκε με την αυτοσχεδιαζόμενη μουσική σε συνεργασία με μουσικούς στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη (Περίπτερο Εναλλακτικής Μουσικής της Δ.Ε.Θ.) και συμμετείχε σε διάφορες διακογραφικές παραγωγές. Το έργο του «Κληδών» συμπεριλαμβάνεται στη συλλεκτική έκδοση της ΕΤΕΒΑ: «Από την Ελληνική Μουσική Πρωτοπορία του 20ού αιώνα». Έχει γράψει μουσική για πολλές μουσικές παραστάσεις μεταξύ των οποίων οι: Αισχύλος «Πέρσεως» - σκην. Θ. Τερζόπουλου (σύνθεση, επιμέλεια), Αισχύλος «Επτά επί Θήβας» - σκην. Ν. Αρμάου (διδασκαλία, εκτέλεση), Ευριπίδη «Ηρακλής Μαινόμενος» - σκην. Θ. Τερζόπουλου (σύνθεση), Ευριπίδη «Βάκχαι» - σκην. Θ. Τερζόπουλου (παραγωγή του Schauspiel Haus του Düsseldorf - σύνθεση), Ο. Ουάλντ «Ο Εγωιστής Γίγαντας» - παραγωγή θιάσου «Οι Παραμυθούδες της Πόλης» (σύνθεση) και πολλά άλλα. Από το 1993 συνεργάζεται ως συνθέτης και καθηγητής στο Θεατρικό Εργαστήρι του Δήμου Γλυφάδας και έχει συνθέσει και διδάξει τη μουσική σε 15 θεατρικές παραγωγές του θιάσου του εργαστηρίου. Έχει συνθέσει τη μουσική στην ταινία μικρού μήκους «Monday» της Στ. Καββαδάτου και στο ντοκμαντέρ «Λαύριο» σε σκην. Ε. Κασιγιάννη. Είναι μέλος συνειρμικής του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας και ειδικήθηκε και ιδία-

ξε σύνθεση στο σύστημα της Πολυαυγίας (UPIC) του Γ. Ξενάκη καθώς και μουσικές εφαρμογές και επεξεργασίες ήχου σε Η/Υ. Είναι ο εισηγητής της ειδικότητας της Μουσικής Τεχνολογίας στον ΟΕΕΚ ως πρόγραμμα σπουδών στα Ι.Ε.Κ. Συνεργάστηκε στην έκδοση των βιβλίων Μουσικής του Ο.Ε.Δ.Β. και έγραψε το «Λεξικό Μουσικής» έκδοση Πατάκης - Copersartum. Επιμελήθηκε την έκδοση του έργου του Γ. Γ. Παπαϊωάννου για το Νικό Σκαλκώτα που πρόκειται σύντομα να εκδοθεί. Π.Β.

Στέφανος Βασιλειάδης *Μουσικά Τραγούδια της Νύχτας* (10:00) «Παράλληλες και θέμα» για γυναικεία φωνή, εικαστική «δράση» και ηλεκτρονικούς μετασχηματισμούς.

Είδα τις «παραλλαγές» ως τα θαύματα και τα δεινά που δημιουργεί, υφίσταται, παθαίνει και χαίρειται ο άνθρωπος και η ζωή. Είδα τις «παραλλαγές» ως την αθέατη πλευρά του φωτός: τη νύχτα. Το «θέμα» το αποκαλύπτει ο θάνατος. Το έργο κινήθηκε σε παράλληλες και αντίδρομες τροχιές στην εικαστική δημιουργία του Μιχάλη Αρφαρά «Προς το Φως» -θαυμάζω και χαίρομαι την ανεξάντλητη εικαστική του δημιουργία, τη γεμάτη νέες, τολμηρές, ελλινότροπες, ευφάνταστες, με βαθιές και έξυπνες συμβολισμούς και υπαινιγμούς, ιδέες. Εδώ, χρησιμοποιείται η εκδοχή παρουσίασης του έργου (48 πίνακες ? παραλλαγές ? μεταμορφώσεις από την ίδια αρχική λιθογραφία με τίτλο «Προς το φως»). Τις 16 βασικές παραλλαγές μετασχημάτισαμε με ειδική σάρωση σε εντολές midi, με την ευγενική βοήθεια του συνθέτη Δημήτρη Καμαρωτού, σε ένα από τα «εργαλεία» του εκπαιδευτικού προγράμματος Υ.Δ.Ε.Ε.Σ. Δική μου αρχική πηγή (το θέμα που θα ακολουσεί μόνο στο «Τέλος») ήταν ένα τραγούδι από τη σκηνακή μουσική μου στον «Βούδα» του Καζαντζάκη (Εθνικό Θέατρο, σκηνοθεσία Αλέξη Σολομού). Οι παραλλαγές ? μετασχηματισμοί έχουν προκύψει από τις «κλασικές» διαδικασίες της αντίστροφης ή καρκινικής ανάνηψης του θέματος, από τον κατακεραυνισμό του σε φράσεις, σε μικροσκοπικά σπαράγματα μελωδικών και ρυθμικών μορφωμάτων ή σε μεμονωμένους φθόγγους, πάντα από το φωνητικό υλικό, και από ηχητικά αντίστοιχα που προέκυψαν από τις φωνές, με κινούσα, αθέατη δύναμη τις εικόνες ή από ήχους-λαϊκά μουσικά όργανα, κινημένα από τις μελωδικές, ρυθμικές και δυναμικές ακολουθίες της φωνής. Ευχαριστώ τους συνεργάτες μου, συνθέτες, Κώστα Μαντζώρα και Πέτρο Φραγκίστα, που σιωπηλά, υπομονετικά δούλεψαν τις ατέλειωτες μέρες και νύχτες που χρειάστηκαν για να δώσουν τα σύγχρονα μέσα του εργαστηρίου του Κ.ΣΥ.Μ.Ε., αυτό που ακριβώς προσπάθησα να πετύχω. Ευχαριστώ την ομόψυχη Λαλούλα Χρυσικοπούλου για τη σύλληψη της αμφίεσης της μόνης, και μοναδικής για μένα, ερμηνεύτριας, της Έβης Βασιλειάδη, της -καθόλου συμπτωματικά- κόρης μου. Ευχαριστώ τον Τάσο Κυριαζή που πρόσφερε τη δυνατότητα ηχογράφησης στο studio του όλου του φωνητικού υλικού του έργου.

Από τα παιδικά του χρόνια, στη Δράμα, μαθήτευσε στην ευρωπαϊκή (με τον Γ. Νάλπατιδ) και στην βυζαντινή μουσική (με τον Αθ. Κωνσταντινίδη). Αργότερα ήρθε στην Αθήνα, όπου σπούδασε ανώτερα θεωρητικά και νεότερα συστήματα σύνθεσης στο Ελληνικό Ωδείο με τον Ουρ. Ιωαννίδη (1951-1955, δυο πρώτα βραβεία με ειδική διάκριση και χρηματικό έπαυλο) και στη συνέχεια με τον Γ.Α. Παπαϊωάννου (1955-1962). Η γνωριμία του με το Γ. Χρήστου, του οποίου έγινε στενός συνεργάτης κατά τον τελευταίο χρόνο της ζωής του (1969-70), στάθηκε καταλυτική για τη μετέπειτα πορεία του. Εξίσου καθοριστικές στη διαμόρφωση των ορχηστρικών συνόλων σε αρχαίο δράμα και νεώτερο δραματολόγιο (υπεύθυνος μουσικός διευθυντής στο Κρατικό Θέατρο Βορ. Ελλάδος [ΚΘΒΕ, 1961-67] και αργότερα, στο Εθνικό Θέατρο, 1968-78). Αυτή την περίοδο ξεκινάει η δουλειά του ως συνθέτης για το θέατρο (18 αρχαίες τραγωδίες και 35 έργα του κλασικού και νεώτερου δραματολογίου). Από τη δεκαετία του '70 επικεντρώνει το ενδιαφέρον του στην ηλεκτροακουστική μουσική, διαμορφώνοντας μια δική του οπτική για τη σύνθεση. Ονομάζει τη μουσική του «ιδιογραφική», υπονοώντας ότι οι «ιδέες» (οι καταστάσεις, τα συναισθήματα), που αποτελούν τον πρωταρχικό κόσμο, τη βαθύτερη σκέψη του συνθέτη, πραγματοποιούνται σε ηχητικά-μουσικά μορφώματα (δίκην «ιδεογραμμάτων»-συμβόλων). Αυτά τα στοιχεία υφούνται από μια δραματική κινητήρια δύναμη, στην «περιπέτεια» των άπειρων συνδυασμών τους. Σ' αυτό το πνεύμα γράφει 8 ηλεκτροακουστικά πολύτεχνα έργα. Η μουσική του παρουσιάστηκε σε μεμονωμένες συναυλίες ή σε ελληνοκέντρα (σε πολλές χώρες της Ευρώπης, Ιαπωνία, Αμερική). Επίσης έχει γράψει πάνω από 100 ? με ελλινότροπα στοιχεία-παιδικά τραγούδια (Το Γλυκό Τσαμπί Σπαφίλι, σε στίχους Μ. Γουμενοπούλου, πήρε το πρώτο βραβείο στο διεθνές διαγωνισμό της UNICEF, 1979). Η ενσώχλησή του από πολυήμερη με τη μουσική εκπαίδευση τον οδήγησε στη συνειδητοποίηση των σοβαρών προβλημάτων της μουσικής παιδείας στον τόπο μας, την οποία υπηρετεί με πάθος από πλάθος θέσεων: 1953-68 σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία (8 δημοτικά και 3 γυμνάσια), 1968-96 στο Κολλέγιο Αθηνών, 1969-96 στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, 1991-94 στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, 1995 κ.ε. σύμβουλος στο Αρκάδιο δημοτικό σχολείο στην Τρίπολη και στη Μουσική Σχολή «Ηχώ χρώματα» της Χίου, και από το 1991 έως 1995 στην «Ευμουσία». Εισηγητής του αναλυτικού προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας για τη μουσική εκπαίδευση στα Γυμνάσια και την Α τάξη του Λυκείου και επικεφαλής της ομάδας συγγραφής των τεσσάρων, αντίστοιχα, βιβλίων μουσικής του Ο.Ε.Δ.Β. Βασικός εισηγητής του θεσμού των Μουσικών Σχολείων. Με εισηγήσεις σε συνέδρια και διδασκαλία σε σεμινάρια προσπαθεί να συμβάλει στα θέματα μουσικής εκπαίδευσης και πολύτεχνης αισθητικής παιδείας. Από τα νεανικά του χρόνια μετέχει στην κίνηση των ελληνικών χορωδιών ως μέλος ή δι-

ευθυντής παιδικών και νεανικών χορωδιών και ορχηστρών και ως μέλος της Ομάδας Εργασίας του ΥΠ.Π.Ο. για την Χορωδιακή Ανάπτυξη στην Ελλάδα. Τώρα είναι πρόεδρος της Στέγης Ελληνικών Χορωδιών. Έχει ασχοληθεί με την ηχητική «χαρτογράφηση» της Ελλάδας (καταγραφή ηχητικού και μουσικού υλικού ανά περιοχές). Από το 1956 ως το 1998 έκανε πολλές εκπομπές στην Ελληνική Ραδιοφωνία παρουσιάζοντας την έντεχνη (κυρίως ελληνική) μουσική καθώς και θέματα μουσικής παιδείας. Διετέλεσε μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής και της Επιτροπής Μηγροπύλων του Προγράμματος Μελένια από το 1995, καθώς και προεδρεύων ή μέλος σε πολλές ομάδες εργασίας του ΥΠ.Π.Ο. και του Υπουργείου Παιδείας. Διευθυντής του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (από το 1986) και πρόεδρος του Ιδρύματος Χουρμουζίου ? Παπαϊωάννου (από το 2000).

Έβη Βασιλειάδη (Ηθοποιός)
Μεγαλωμένη σε μουσική οικογένεια, μελετά πιάνο από μικρή (με τη Μαρίκα Παπαϊωάννου) και έχει λάβει μέρος επανειλημμένα σε φωνητικά σύνολα με ρεπερτόριο κλασικής και σύγχρονης μουσικής. Σπούδασε φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών (1982-86) και θέατρο στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου (1986-89). Στη συνέχεια συμμετείχε στο θεατρικό σεμινάριο της Μίρκας Γεμεντζάκη με θέμα «Το ανθρώπινο σώμα ως μουσικό όργανο» (1991), μελετώντας μαζί της και ιδιαίτερως φωνητικά. Ως ηθοποιός έχει συνεργαστεί: Με το Θεσσαλικό Θέατρο (1990-91), με την Μ. Γεμεντζάκη (Φόνισσα του Παπαδιαμάντη, 1991), με την «Ανάλια» της Μ. Τσούτη (1993), με το Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (1990, 1994, 1998 και 2000), με το Γ_ Πρόγραμμα (1995), με το «Αμφιθέατρο» του Σπ. Ευαγγελάτου (1996), με τον Μιχ. Κακογιάννη (1997), με το Εθνικό Θέατρο [σε σκηνοθεσίες των Κ. Τσιάνου 1994, Στ. Τσακίρη, Γιωργ. Ζαμπουλάκη (1997-98), Άσπας Τομπούλη (2000)] κ. ά. Παράλληλα ασχολήθηκε για αρκετά χρόνια (1991-1999) με το θεατρικό παιχνίδι για παιδιά δημοτικού (12ο, 13ο και 5ο Δημ. Σχολεία Χαλανδρίου, Πνευμ. Κέντρο Κυμέλης Αίγινας και Παίδ. Χορωδία Χίου). Τα δυο τελευταία χρόνια είναι υπεύθυνη του Αρχείου Αιμίλιου Χουρμουζίου. Σ. Θ. Β.

Μιχάλης Αρφαράς (Εικαστικός)
Ο Μιχάλης Αρφαράς γεννήθηκε στην Αθήνα το 1954. Το 1974 έφυγε στη Δ. Γερμανία όπου άρχισε σπουδές πάνω στις τεχνικές της χαρακτηριστικής και τον πειραματικό κινηματογράφο. Το 1985 ανακηρύχθηκε καθηγητής της χαρακτηριστικής στο Πανεπιστήμιο της ιστορικής πόλης του Hildesheim Ανόβερο. Μέχρι σήμερα, και με αφορμή τις εκθέσεις του στην Ελλάδα, τη Γερμανία και την Κύπρο, έχουν εκδοθεί δυο κατάλογοι με έργα ποικίλων εκτυπωτικών τεχνικών, δυο κατάλογοι με συναρμολογημένα έργα (ασαμπλάζ) που ξεκίνησε το 1989, μια μελέτη σε συνεργασία με τον Φράνκ Ράιμαν με τίτλο Εισαγωγή στην τεχνική της Χαρακτητικής (1979). Ο ίδιος έχει εικονογραφήσει ποικίλες ελληνικές και γερμανικές εκδόσεις. Σημαντικό ρόλο στο έργο του κατέχει η παραγωγή φίλμης πειραματικού κινηματογράφου για πολλά από τα οποία έχει βραβευτεί στην Ευρώπη. Από το 1974 ζει στο Ανόβερο. Από το 1980 που ολοκλήρωσε τις σπουδές στο στη χαρακτική μέχρι το 1989, χρησιμοποίησε κάθε γνωστή τεχνική της εκτύπωσης (βαθυτυπία, λιθογραφία, υψοτυπία, τυπογραφία, μεταξοτυπία, στοιχειοθεσία, τσιγκολιθογραφία, και οφ-σετ) για να δημιουργήσει εικόνες που συχνά χρησιμοποιεί στην παραγωγή πρωτότυπων πειραματικών φίλμς. Το 1989 αρχίζει να καταπιάνεται με τη συναρμογή ετερόκλητων αντικειμένων, μαζεμένα από βιομηχανικούς σκουπίδοτοπους, που παρουσιάζει στη διάρκεια της δεκαετίας του '90 στις ενοότητες Ειδώλια (1992) και Αγγελιοφόροι Ξερασμένων Χωρών (1995). Τα μικρού και μεγάλου μεγέθους συναρμολογημένα έργα (ασαμπλάζ) του Μιχάλη Αρφαρά μορφοποιούν αργέτυπα του σύγχρονου πολιτισμού που χαρακτηρίζεται από την ηλεκτρονική τεχνολογία.

- Προς το φως*
1. Η σειρά με τίτλο «Προς το φως» βασίζεται στην ομώνυμη λιθογραφία. Κατά την εκτύπωση του συγκεκριμένου λιθογραφικού έργου απέμειναν, εκτός αριθμημένης μια σειρά από κακοτυπωμένα δοκίμια. Δεκαέξι από αυτά τα «σκάρτα» διαμορφώθηκαν από τον καλλιτέχνη με το σκαρπέλο, με έγχρωμα μολύβια και τέμπρες, έτσι ώστε να δημιουργηθούν ισάριθμες μοναδικές έγχρωμες εικόνες. Κάθε μια αφηγείται τη δική της ιστορία. Αυτά τα έργα διαθέτουν έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα και δε σχετίζονται με τη λιθογραφία από την οποία προήλθαν
2. Οι έγχρωμες εικόνες, αρχικώς, φωτοτυπήθηκαν και μετατράπηκαν σε ασπρόμαυρες φωτοτυπίες. Στη συνέχεια ο καλλιτέχνης, με τη βοήθεια σκαρπέλου και ενός μούρου μαρμαρόδου, τις μετέτρεψε σε αφηρημένες γεωμετρικές συνθέσεις. Τα ασπρόμαυρα σχέδια αποτέλεσαν τις μακέτες για να κατασκευαστούν οι μεταξοτυπικές μήτρες. Κατόπιν ακολούθησε η μεταξοτυπική εκτύπωση με γαλάζιο χρώμα σε λευκό χειροποίητο χαρτί της χαρακτηριστικής. Έτσι, η νέα σειρά είναι αφηρημένες συνθέσεις που ξεχωρίζουν για το έντονο πλακάτο γαλάζιο χρώμα τους.
3. Ακολούθησε η καταγραφή των μεταξοτυπιών με ψηφιακές εικόνες στη μνήμη ενός Η/Υ. Ο καλλιτέχνης χρησιμοποίησε ειδικά προγράμματα, μετέτρεψε τις πλακάτες μονόχρωμες συνθέσεις σε νέες πολύχρωμες ηλεκτρονικές εικόνες με πολύ έντονα ζωγραφικά χαρακτηριστικά. Οι ηλεκτρονικές συνθέσεις εκτυπώθηκαν σε ειδικό φωτογραφικό χαρτί.
4. Ο καλλιτέχνης, στην προσπάθειά να κάνει ορατή τη χρονική εξέλιξη της σειράς, δημιούργησε ένα ψηφιακό δίσκο στον οποίο καταγράφηκε με ηλεκτρονικό τρόπο η προέλευση κάθε ενός εικόνας από την προηγούμενη. Έτσι, δημιουργήθηκε ένα είδος ηλεκτρονικού φίλμ, το οποίο εμφανίζεται στην οθόνη του Η/Υ.
(Σημείωμα για το έργο του Μιχάλη Αρφαρά από τον ιστορικό τέχνης δρ. Γιάννη Κολοκοτρώνη.)

Λαλούλα Χρυσικοπούλου (Ενδυματολόγος)
Γεννήθηκε στο Αγρίνιο. Πτυχιούχος του Αθηναϊκού Τεχνολογικού Ινστιτούτου Δοξιάδη Α.Τ.Ι. (Τμήμα Σκηνογραφίας-ενδυματολογίας) '68. Πτυχιούχος του τμήματος σκηνογραφίας της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (τάξη Βασιλη Βασιλειάδη) '72 Α.Σ.Κ.Τ. Διπλωματούχος της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Φλωρεντίας U.S.F.I. '77. Επίσης, παρακολούθησε κατόπιν εξετάσεων το τμήμα σκηνογραφίας (επί ένα έτος) της Academia di Belle Arti της Φλωρεντίας, καθώς και διάφορες τεχνικές στη Σχολή Pele Santa Croce. Σπούδασε σκηνοθεσία στη Σχολή Σταυράκου στην οποία και δίδαξε αργότερα. Δίδαξε σε διάφορα εργαστήρια και καλλιτεχνικές σχολές. Τελευταία δίδαξε σκηνογραφία στο πρόγραμμα επιμόρφωσης ενηλίκων του Κολεγίου Αθηνών. Διετέλεσε μέλος της Καλλιτεχνικής επιτροπής του Εθνικού Θεάτρου κατά την περίοδο 1985-1989. Μέλος του Διοικητικού του Συμβουλίου κατά την περίοδο 1993-1994. Εν συνέχεια ανέλαβε αναπληρώτρια διευθύντρια του Εθνικού Θεάτρου και τέλος διευθύντρια μέχρι τέλους του 1994. Πρώτη εργασία παρουσιάστηκε στο θέατρο ΚΑΒΑ με το θέατρο Νίκου Χατζίσκου, Τίτικας Νικηφοράκη, στο έργο «Τσάι και συμπύθεις» του Άντερσον '69. Από τότε μέχρι σήμερα έχει κάνει περισσότερες από 80 σκηνογραφικές συνθέσεις. Στα φεστιβάλ Αθηνών, Επιδαύρου, Δημήτρια Θεσσαλονίκης, στις Κρατικές Σκηνές (Εθνικό Θέατρο, Κ.Θ.Β.Ε., Εθνική Λυρική Σκηνή). Εργάστηκε με αγάπη στα ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ. της ελληνικής περιφέρειας και σε πολλούς ιδιωτικούς θιάσους. Ζει μόνη στην Αθήνα όπου εργάζεται αδιάλειπτα ως σκηνογράφος και διατηρεί ταυτόχρονα αρχιτεκτονικό γραφείο.

- 1 Δημήτρης Μαρωνίδης
- 2 Βασιλεία Μπούρα
- 3 Άκης Πασούλας
- 4 Σώτος Χρυσάφοπουλος
- 5 Στέλιος Γιαννουλάκης
- 6 Αδάμης Γιώργος
- 7 Κώστας Μόσχος

..... διάλεγμα: Κώστας Στραπουδάκης, Full circle part 1

Δημήτρης Μαρωνίδης *Knots* (6:00)
μαγνητοταινία

Η σύνθεση πραγματοποιήθηκε με τη χρήση στοχαστικών αλγορίθμων οι οποίοι δημιουργήθηκαν σε περιβάλλον C-sound-Cecilia 2.4 ενώ για την επεξεργασία σημάτων και την τελική μίξη χρησιμοποιήθηκαν τα προγράμματα AudioSculpt, Sound Edit και Logic.

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1980. Ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές (πιάνο και θεωρητικά) στο Ωδείο Βορείου Ελλάδος. Το 1998 συνέχισε τις σπουδές του στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. ενώ από το 1999 είναι σπουδαστής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης (τάξεις Κ. Σιέμπη & Κ. Τσούγκρα). Το 2000-01 παρακολούθησε τα σεμινάρια μουσικής πληροφορικής του Προγράμματος Ψυχοακουστικής (IPSA) του Α.Π.Θ. υπό την επίβλεψη της Κ.Τζεδάκι. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα-σεμινάρια για τη μουσική σύνθεση και ανάλυση με τους Κ.Σιέμπη, Μ. Λατιδάκη, και D. Blake. Ασχολείται με τη σύνθεση οργανικής και ηλεκτρονικής μουσικής και έργα που έχουν παιχθεί στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και στο Συνέδριο Μουσικής Ακουστικής (2002) στην Πάτρα. Δ.Μ.

Βασιλεία Μπούρα *Ημιτελής Μελωδία* (6:00)
μαγνητοταινία

Η ημιτελής μελωδία αποτελεί ένα από τα έξι μέρη μιας μεγαλύτερης σύνθεσης (με τον τίτλο 'Rhetoric Cue') που βασίζεται πάνω στη ρητορική, ως το πανάρχαιο πρότυπο δόμησης λόγου και έκφρασης ιδεών, με σκοπό τη μέγιστη αντίληψη και κατανόησή τους από το κοινό, αλλά και την τέλεια επικοινωνία ομιλητή (και κατ' επέκταση συνθέτη) και κοινού. Στη σύνθεση αυτή οι τεχνικές επεξεργασίας ήχου και σύνθεσης, όπως και η διαμόρφωση μιας μακροδομικής φόρμας λειτουργούν συνδυαστικά και με μόνο στόχο την επίτευξη της μέγιστης μουσικής εκφραστικότητας. Όπως και στη ρητορική, έτσι και σε αυτήν τη σύνθεση υποστηρίζεται το γεγονός ότι όσο καλύτερα και εκφραστικότερα τεθεί μια ιδέα στον ακροατή, τόσες περισσότερες πιθανότητες υπάρχουν να γίνει αυτή η ιδέα αντιληπτή και κατανοητή και κατά συνέπεια να περάσει στη μνήμη του ακροατή.

Η Βασιλεία Μπούρα είναι καθηγήτρια μουσικής στη μέση εκπαίδευση. Διδάσκει επίσης και είναι υπεύθυνη του μαθήματος Μουσικής Προγραμματισμός και MIDI Δημιουργία I και II στο ΤΕΙ Κρήτης, τμήμα Μουσική Τεχνολογίας και Ακουστικής, στο Ρέθυμνο. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Ηράκλειο Κρήτης όπου και έκανε τις πρώτες της σπουδές πάνω στην κλασική μουσική και σύνθεση παίρνοντας πτυχία Ωδικής, Αρμονίας, Ενοργάνωσης Πνευστών και Κρουστών, Παραδοσιακού και Κλασικού Μαντολίνου, ενώ ταυτόχρονα ενασχολήθηκε με φωνητική και ορθοφωνία όπως επίσης και με την εκμάθηση πιάνου και σαξόφωνου. Πτυχίο ηλεκτροακουστικής σύνθεσης απέκτησε το 1997 από το Πανεπιστήμιο της Ουαλίας, Μπάγκορ. Το 1998, μετά την απόκτηση του Μ.Μus. (Master of Music, έρευνα με θέμα την ανεύρεση νέων πηγών ήχου και την ανάπτυξη νέων τεχνικών για τη χρήση τους στην ηλεκτροακουστική σύνθεση), συνέχισε με διδακτορική διατριβή, έρευνα που συνεχίζει έως και σήμερα στο Πανεπιστήμιο του Kingston στην Αγγλία. Έχει λάβει μέρος σε διάφορα συνέδρια ηλεκτροακουστικής και σύγχρονης μουσικής στην Ελλάδα και το Ξεωτερικό ως εισηγήτρια και έργα της έχουν παρουσιαστεί σε συναυλίες στην Αγγλία, στην Αμερική και στην Ελλάδα. Β.Μ.

Άκης Πασούλας *one-way ticket* (7:52)
μαγνητοταινία
(for white goods and simulated percussions)

Η σύνθεση αυτή είναι μια εξερεύνηση του πώς κάτι τι τόσο πεζό -κατά τη γνώμη μου - όσο το περιβάλλον της κουζίνας, μπορεί να διεγείρει τη φαντασία. Το κομμάτι ξεκινά μέσα από μία κουζίνα και με τη χρήση διαφόρων αντικειμένων και συσκευών οικιακής χρήσης σαν μέσο, συνεχίζει ένα φανταστικό ηχητικό ταξίδι. Οι ήχοι που χρησιμοποιούνται είναι συγκεκριμένοι, ηχογραφημένοι από τον "πραγματικό κόσμο" και επεξεργασμένοι παραπέρα στο ηλεκτρονικό εργαστήριο. Α.Π.

Σώτος Χρυσάφοπουλος *Ενιπήος* (2:20)
μαγνητοταινία

Το έργο "Ενιπήος" (από την ομηρική συνείρεση της Τυρούς με τον Ποσειδώνα) είναι μια μικρή σπουδή για εντάσεις κατά το ότι φιλοδοξεί να προτείνει, σχετικά με το αισθητικό πρόβλημα "αρχή-μέση-τέλος", μια λύση πέρα από το δίπολο Fade In/Fade out, ως συνεισφορά στο γενικότερο ζητούμενο του σύγχρονου είδους. Ως πηγές ήχου έχουν χρησιμοποιηθεί midi και μαγνητοταινία με ηχογραφήσεις από το περιβάλλον και απαγγελία. Για χάρη της ενοτήτας το midi αναπαρήγαγε μια εξ υπαρχής πλήρη σύνθεση (έ-

ναν Ροντέλου με διαδικασίες ημιολικού σειραϊσμού) με συμβατική παρτιτούρα, του προγράμματος Scorewriter της Cakewalk. Η τελική επεξεργασία του όλου υλικού έγινε με τη βοήθεια του προγράμματος Wave Studio της Creative και τις παραμέτρους της κάρτας ήχου Sound Blaster Live, σε προσωπικό υπολογιστή. Το έργο αποτελείται από δύο ανισοβαρή μέρη με το δεύτερο, που ακολουθεί μια μεγάλη παύση, να επέλγει ρόλο... στερέοφωφου. Η κατανομή του ήχου στα κανάλια είναι απλώς στερέοφωφική.

Ο Σώτος Χ.Α. Χρυσάφοπουλος γεννήθηκε στον Πειραιά το 1961. Ασχολείται με τη μουσική από παιδί. Είναι κιθαριστής, ενώ παρακολουθεί μαθήματα πιάνου στην Ανωτέρα Τάξη, με τη Μαρία Ευστρατιάδη. Ολοκληρώνει τις σπουδές του στα Ανώτερα Θεωρητικά στο Ωδείο της Μουσικής Εταιρείας Αθηνών, με καθηγητή τον Γιάννη Ιωαννίδη, στον οποίο οφείλει και τη σχέση του με τη σύνθεση. Έχει συνθέσει έργα ηλεκτροακουστικής μουσικής, άλλα και έργα για σόλο όργανα και για οργανικά σύνολα. Στις Ηνωμένες Πολιτείες (St. Francis Xavier University) όπου σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες και Φιλοσοφία, παρακολούθησε και μαθήματα μουσικολογίας και ιστορίας της μουσικής (Edgecliff College). Μεταπτυχιακά στη Φιλοσοφία συνέχισε στην Αγγλία (Essex University). Είναι δημοσιογράφος, μέλος της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών. Έχει εργασθεί σε Εφημερίδες, Περιοδικά, στο Ραδιόφωνο και στην Τηλεόραση. Έχει δημοσιεύσει επιστημονικές μελέτες και λογοτεχνικά κείμενα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Σ.Χ.

Στέλιος Γιαννουλάκης *Chaotic Lucidity* (14:32)
μαγνητοταινία

Ένα παιχνίδι ανάμεσα σε οργανωμένα και χαοτικά μοντέλα συμπεριφοράς σωματιδίων και μαζών. Το κομμάτι χρησιμοποιεί ηχογραφημένους φυσικούς ήχους και ήχους κατασκευασμένους εξ ολοκλήρου στο studio. Όλο αυτό το υλικό, μέσα σε μια συνεχή ροή και σειρά πολύπλοκων διαδικασιών, δημιουργεί απίστευτη λεπτομέρεια και δομή μέσα στο χάος και αποκαλύπτει το χάος που κρύβεται μέσα σε απλές και οργανωμένες μορφές... (Διάκριση στο διεθνή διαγωνισμό ηλεκτροακουστικής μουσικής του Bourges 2002).

Γεννήμένος στην Αθήνα το 1971. Σπούδασε ηλεκτρολόγος μηχανικός στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο και Βιοϊατρική Τεχνολογία στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Σπουδές με τους Κώστα Μόσχο, Χρήστο Βασιλειάδη, Ανγυ Κερκομαδά και Yuka Maki στο IEMA και το ΚΣΥΜΕ. ΜΑ στη μουσική τεχνολογία από το πανεπιστήμιο του Keele στη Μεγάλη Βρετανία με το Rajmil Fishman και τον Mike Vaughan. Ολοκληρώνει το διδακτορικό του στη σύνθεση Ηλεκτροακουστικής Μουσικής στο πανεπιστήμιο του Bangor στην Ουαλία με τον Andrew Lewis όπου διδάσκει ηχογράφηση και τεχνικές studio. Συνθέτει κυρίως έργα για μαγνητοταινία και συνεργάζεται με γλύπτες και video artists. Μουσική για το θέατρο και μοντέρνο χορό. Μουσικές παραγωγές. Ελεύθερος αυτοσχεδιασμός. Έχει συμμετάσχει σε πολλά μουσικά συγκροτήματα στην Ελλάδα και στη Βρετανία παίζοντας κιθάρα, κρουστά Didjeridoo και synthesizers. Επιλεγμένος συνθέτης από τη βρετανική SPNM για το 2001-2003. Δουλεύει με την ομάδα multimedia αυτοσχεδιασμού IMP. Έργα του έχουν κερδίσει διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς και η δουλειά του έχει παρουσιαστεί σε πάμπολλα festival και συνέδρια καθώς και στο ραδιόφωνο ανά τον κόσμο. Σ.Γ.

Γιώργος Αδάμης *Twisted Perspective* (3:30)
μαγνητοταινία

Το Twisted Perspective γράφτηκε την Άνοιξη του 2002 και χρησιμοποιήθηκε ως μουσική επένδυση για μια σκηνή του ομώνυμου θεατρικού έργου που ανέβηκε την ίδια εποχή στο CALIFORNIA INSTITUTE FOR THE ARTS. Πρόκειται για ένα ηλεκτροακουστικό έργο διάρκειας 5 λεπτών. Ανήκει σε μια σειρά έργων που έχουν ως κύριο χαρακτηριστικό τη χρήση οργάνων της ορχήστρας Gamelan από τη Java παιγνέντα με παραδοσιακό αλλά και μη τρόπο, με σκοπό τη δημιουργία μουσικής που διατηρεί ορισμένα χαρακτηριστικά στοιχεία της Gamelan αλλά ταυτόχρονα απομακρύνεται από το παραδοσιακό ύφος αισθητά.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974. Διδάχθηκε θεωρητικά από τον Χάρη Ξανθουδάκη, έκανε σπουδές στη σύνθεση, την εθνομουσικολογία και τη μουσική εκτέλεση στο Πανεπιστήμιο του York στην Αγγλία, πτυχίο Β.Α. το 1996, και μεταπτυχιακές στις σύγχρονες παραστατικές τέχνες στο Πανεπιστήμιο του Leeds - Bretton Hall, πτυχίο Μ.Α. το 1998. Από το 2001 κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στη σύνθεση στο California Institute of the Arts. Ως συνθέτης και ως συνθέτης-εκτελεστής χρησιμοποιεί στα έργα του και εκτελεί ο ίδιος προωθημένες φωνητικές τεχνικές, ιδιαίτερες για την παραγωγή των αρμονικών των φθόγων, και πρωτότυπες πειραματικές τεχνικές εκτελέσεως ενός ευρέως φάσματος οργάνων από ποικίλες μουσικές παραδόσεις. Επίσης ασχολείται με τη σύνθεση έργων ηλεκτροακουστικής μουσικής καθώς και με τον αυτοσχεδιασμό. Έργα του έχουν παρουσιαστεί στην Αθήνα, την Κέρκυρα, την Οδησό, την Αγγλία και το Los Angeles. Γ.Α.

Κώστας Μόσχος μαγνητοταινία και video

Η Η Μ Ε Ρ Ε Σ Η Π Ε Κ Τ Ρ Ο Σ Τ Ι Κ Η Σ Μ Ο Υ Σ Ι Κ Η Σ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Ανδρέας Μνιέστρης 1
 Μηνάς Εμμανουήλ 2
 Μυρτώ Κορκοκίου, Απόστολος Λουφόπουλος 3
 Κώστας Καραθανάσης 4
 Απόστολος Λουφόπουλος 5
 Οι Παραλλαγές των Παραλλαγών
 Auriphone
 Παρεμβολές
 Allegoriae Sonantes
 Αύρα

..... διάλειμμα: Κώστας Στρατουδάκης, Full circle part 2.

Ανδρέας Μνιέστρης *Οι Παραλλαγές των Παραλλαγών* (9:00)
 μαγνητοταινία

Στις "Παραλλαγές Χάϋδν", ως γνωστόν, ο Brahms επεξεργάζεται ένα θέμα που είχε δουλέψει παλαιότερα ο Χάϋδν ο οποίος επίσης για τη σύνθεσή του αυτή είχε χρησιμοποιήσει ένα παλαιό θρησκευτικό ύμνο. Για τη δική μου εργασία θεώρησα τον ήχο από μια ηχογράφιση των "Παραλλαγών Χάϋδν" (op.56a) σαν πρωτογενές υλικό και για την κατασκευή του κομματιού χρησιμοποιήθηκε ο ήχος καθαυτός μαζί με διάφορες επεξεργασμένες παραλλαγές του. Μακροδομικά το κομμάτι είναι κατασκευασμένο -σε γενικές γραμμές- σύμφωνα με τον τρόπο που είναι αρθρωμένο και το ίδιο το θέμα των "Παραλλαγών..." συμπεριλαμβανομένης και της coda. Οι "Παραλλαγές των Παραλλαγών" ήταν παραγγελία της ένωσης "Amici della Musica" του Cagliari και πρωτοπαρουσιάστηκε στις 3/6/2001 στην πόλη αυτή. Από τότε έχει παιχτεί σε πολλές συναυλίες και έχει μεταδοθεί από το ραδιόφωνο στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Γεννήθηκε στον Πειραιά. Η σχέση του με την ηλεκτροακουστική μουσική ξεκίνησε με τη μορφή συμμετοχής σε σεμινάρια και εργαστήρια που οργάνωσε -και σε μερικά από αυτά δίδαξε- ο Χ. Ξανθουδάκης. Στη συνέχεια συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι και το Ώκλαντ της Καλιφόρνια. Συνθέτει ηλεκτρονική μουσική για μαγνητοταινία. Συνθέσεις του παίζονται σε συναυλίες και στο ραδιόφωνο στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ειδικεύεται στη χωροθέτηση του μουσικού ήχου και έχει οργανώσει πολλές συναυλίες χρησιμοποιώντας ιδιοκατασκευασμένα συστήματα με πολλά ηχεία τα οποία δημιουργούν τρισδιάστατα ηχητικά περιβάλλοντα. Μία συλλογή από τα πρώτα του έργα έχουν εκδοθεί από τη Banff Music με το γενικό τίτλο "Some Pieces". Διδάσκει σύνθεση ηλεκτρονικής μουσικής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου στην Κέρκυρα από το 1995. A.M

Μηνάς Εμμανουήλ *Auriphone* (12:49)
 μαγνητοταινία

Το Auriphone είναι ένα τοπίο αντιθέσεων. Ανάμεσα στο μεγάλο και το μικρό, το μακρινό και το κοντινό, την οργάνωση και την αταξία το Auriphone αναζητά τον τρόπο να αποφύγει τη ρήξη. Σύμφωνες και δειαφών αρμονικές σχέσεις καθώς και εναλλαγές από την ηρεμία στην αναταραχή φαίνεται πως ενισχύουν την διαφωνία. Μέσω αυτών των αντιθέσεων το Auriphone προσπαθεί να αναπαραστήσει διεργασίες εσωτερικών αναζητήσεων. Το Auriphone είναι ένας ενισχυτής της ψυχής.

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1976. Σπούδασε πιάνο και ανώτερα θεωρητικά στο Αττικό Ωδείο και στη συνέχεια στο ωδείο "Ρωμανός ο Μελωδός". Το 2000 αποφοίτησε από το τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, όπου σπούδασε σύνθεση Ηλεκτρονικής Μουσικής με καθηγητή τον κ. Ανδρέα Μνιέστρη. Τον Σεπτέμβριο του 2002 ολοκλήρωσε με διάκριση τις μεταπτυχιακές του σπουδές στη σύνθεση Ηλεκτρονικής Μουσικής στο City University του Λονδίνου, με καθηγητή τον κ. Denis Smalley. Έργα του έχουν παιχτεί σε πολλές συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Υπήρξε υπότροφος του ιδρύματος "Λίλιαν Βουδούρη". M.E.

Μυρτώ Κορκοκίου, Απόστολος Λουφόπουλος *Παρεμβολές* (7:42) για φλάουτο και μαγνητοταινία
 (Μυρτώ Κορκοκίου, φλάουτο)

Η ιδέα του έργου αναφέρεται στις ανθρώπινες μνήμες και σκέψεις, και είναι εμπνευσμένη από το περιεχόμενο της Ορέστειας. Το έργο αναφέρεται σε δύο διαστάσεις του ανθρώπινου νου, το 'συνειδητό' και το 'υποσυνειδητό', οι οποίες αντιστοιχούν στην ύπαρξη του ζωντανού οργάνου (φλάουτο) και του ηλεκτρονικού υπόβαθρου (μαγνητοταινία). Τα δύο αυτά στοιχεία λειτουργούν ως δύο χρονικά αυτόνομες οντότητες, οι οποίες συνδυάζονται ή αντιπαράτιθενται δημιουργώντας ποικίλα ηχητικά τοπία.

Ο Απόστολος Λουφόπουλος γεννήθηκε το 1974. Σπούδασε στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, όπου πρωτοήρθε σε επαφή με την ηλεκτρονική μουσική και πραγματοποίησε τις πρώτες του συνθέσεις. Έχει συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ και διοργανώσεις περί της ηλεκτρονικής μουσικής και ηλεκτρονικά του έργα έχουν εκτελεστεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Αγγλία, Γαλλία, Ουγγαρία, Βέλγιο, Δανία). Έχει επίσης παρακολουθήσει σεμινάρια σύνθεσης και τεχνολογίας στο IRCAM (Paris, Academie d'ete, 1998). Πρόσφατα έλαβε διακρίσεις στους διεθνείς διαγωνισμούς Prix Noroit 2002 de Composition Musicale Acoustique, (Αρράς-Γαλλία) και Concours de Composition Acoustique 'Métamorphoses' 2002, (Βρυξέλλες-Βέλγιο). Έργα του έχουν συμπεριληφθεί σε δύο παγκόσμιες δισκογραφικές συλλογές (Musiques & Recherches, Noroit) και έχουν επίσης παρουσιαστεί στο ραδιόφωνο (F.R.A.N.F.- Γαλλία) και στο διαδίκτυο. Στο παρόν εκπονήει διδακτορική διατριβή στην ηλεκτροακουστική σύνθεση στο Πανεπιστήμιο CITY του Λονδίνου, ως μαθήτης του Denis Smalley.

Η Μυρτώ Κορκοκίου σπούδασε φλάουτο στα ωδεία 'Ελληνικό' και 'Μουσικοί Ορίζοντες' με τον Σπύρο Παπικινό. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου της Κέρκυρας. Πρόσφατα ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στη Σύγχρονη Μουσική Έρμηνεία (Φλάουτο) στο London College of Music and Media. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια κλασσικού και σύγχρονου φλάουτου των Peter Lloyd (Σκωτία), Lisa Nelsen, Susan Milan, Jaime Martin (Αγγλία), Wil Offermans (Βέλγιο) και Robert Dick (ΗΠΑ), και συνεχίζει τις σπουδές της με τον Ian Clarke και τον Robert Dick. Τον τελευταίο καιρό ασχολείται με τον αυτοσχεδιασμό και συνεργάζεται για την δημιουργία και την ερμηνεία ηλεκτροακουστικών έργων. M.K., A.A.

Κώστας Καραθανάσης *Allegoriae Sonantes* (8:00)
 μαγνητοταινία

Από την πρώτη στιγμή, όταν ηχογραφήσα το υλικό για αυτό το κομμάτι, είχα την αίσθηση ότι υπήρχε κάτι αλληγορικό σε σχέση με αυτό, κάτι πέρα από την ηχητική του φύση. Μετά τη μελέτη του βιβλίου του Έκο «Η Τέχνη και η Ομορφιά στο Μεσαίωνα», κατάλαβα ότι οι πιθανές αλληγορικές προεκτάσεις ήταν χαλαρά συναφείς με τη μεσαιωνική πεποίθηση ότι τα πάντα στη φύση φέρουν μία αλληγορική σημασία πέρα από την υλικότητά τους. Το κομμάτι βασίζεται σε ήχους πιάνου που παρήχθησαν με τη χρήση μιας μικρής χάλκινης ράβδου. Οι ήχοι αυτοί χρησιμοποιούνται αυτούσιοι ή επεξεργασμένοι, από αλγόριθμους επεξεργασίας σήματος που κατασκευάσα στο MAX/MSP. Για την τελική μίξη χρησιμοποιήθηκε το Pro-Tools.

Ο Κωνσταντίνος Καραθανάσης είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου της Κέρκυρας. Είναι υποψήφιος διδάκτωρ μουσικής σύνθεσης και προεδρικός υπότροφος του Πανεπιστημίου SYUNY (Μπάφαλο, ΗΠΑ) με επιβλέποντα καθηγητή τον Cort Lippe. Οι συνθέσεις του έχουν βραβευθεί σε πολλούς διαγωνισμούς σε διάφορες χώρες όπως Bourges/Γαλλία 2000, L.Russolo/Ιταλία 2001, SEAMUS-ASCAP/ΗΠΑ 2002, Βραζιλία και Ελλάδα. K.K.

Απόστολος Λουφόπουλος *Αύρα* (12:46)
 μαγνητοταινία

Το Αύρα ολοκληρώθηκε το Μάρτιο του 2002. Το περιεχόμενο του έργου μορφολογικά παραπέμπει σε ένα συγκεκριμένο είδος κίνησης, έναν ελαφρύ κυματισμό, και μεταφορικά είναι συνδεδεμένο με τη γέννηση και την εξέλιξη της ζωής. Στο Αύρα συναντάμε δύο ηχητικούς κόσμους: στο μεγαλύτερο μέρος του έργου το ηχητικό περιβάλλον εμφανίζεται ως 'άγνωστο', χωρίς να παραπέμπει σε συγκεκριμένες ηχητικές πηγές, μολατάυτα συχνά μετατρέπεται σε 'γνώριμο', υποδεικνύοντας άλλοτε γνώριμους ήχους πουλιών και εντόμων και άλλοτε εικονικά φυσικά τοπία. Αυτή η ηχητική εξέλιξη (μη αναγνωρισιμογνώριμοι ήχοι) υποδηλώνει την ύπαρξη ενός πολύπλοκου μικρόκοσμου, ο οποίος εξελίσσεται πίσω από το σκηνικό της φύσης, στον πυρήνα ακόμη και της απλούστερης μορφής ζωής. Για τη σύνθεση του έργου έχουν χρησιμοποιηθεί κυρίως ηλεκτρονικοί ήχοι, αλλά και ήχοι δανεισμένοι από τη φύση. Τα ηχητικά γεγονότα αναδύονται μέσα από ένα αρμονικό ηλεκτρονικό υπόβαθρο με το οποίο συχνά συνδυάζονται και δημιουργούν διαφορετικούς ηχητικούς χώρους. Ο ηχογραφημένος ήχος του γρύλου στο τελευταίο μέρος του έργου χρησιμοποιείται ως σύμβολο της φύσης, παρουσιάζοντας την απλότητα του ορατού φυσικού κόσμου που έρχεται σε αντίθεση με την πολυπλοκότητα του αόρατου μικρόκοσμου που συχνά κρύβεται πίσω απ' αυτόν. A.A.

Κώστας Στρατουδάκης *Full circle part 1 και part 2* (1991)
 (software controlled video+midi manipulated graphics)

Το full circle δημιουργήθηκε με την βοήθεια προτύπου λογισμικού (MidiVision) που αναπτύχθηκε από τον Μ.Καντζό και τον Κ.Στρατουδάκη και επιτρέπει την επέμβαση πάνω σε computer graphics και Video μέσω Midi, μία ιδέα που αναπτύχθηκε εμπορικά αρκετά αργότερα. Πρωτοπαρουσιάστηκε στο θέατρο της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης το 1992 στη σειρά συναυλιών millenium.

Καλαντζής Γιάννης
Σταυρόπουλος Νίκος
Αδάμης Μιχάλης
Κόκορας Παναγιώτης
Λώτης Θόδωρος

1 Πνεύμων
2 Scenes from a memory
3 Ένδον
4 Απόκριση
5 Υποβρύχιες Θεωρίες

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιάννης Καλαντζής Πνεύμων (17:06)
μαγνητοταινία
(περιβαλλοντικό ηλεκτροακουστικό έργο)

Το «Πνεύμων» γράφτηκε για την έκθεση ζωγραφικής του Σταμάτη Σαμακοπούρη στη Γκαλλερι Art Tower Agora. Είναι ένα περιβαλλοντικό έργο, που έγινε κυρίως από τους ήχους των ξαριτών των πλοίων, κινούμενα από τον άνεμο, που ηχογραφήθηκαν στο λιμάνι του Λαυρίου, ένα Αυγουστιάτικο βράδυ του 2001. Σκοπός μου ήταν να αποδώσω αυτούς τους ήχους, ως μια ζωντανή φυσική φωνή/αναπνοή, δημιουργώντας την αίσθηση ενός περιβαλλοντικού πνεύμονα. Εξίσου μια παράλληλη σχέση της εσωτερικής αναπνοής του ανθρώπινου πνεύμονα αναπτύσσεται. Είναι μία ολέθρια σχέση αναπνοής/αποπνοής μεταξύ του ανθρώπου και ενός πλανήτη που ψυχορραγεί.

Ο Γιάννης Καλαντζής γεννήθηκε στη Χαλκίδα (6/1/1966). Σπούδασε κλασική κιθάρα με τον Κυριάκο Τζωρτζιανό και Ευάγγελο Ασπμακόπουλο. Συγχρόνως παρακολούθησε μαθήματα σύνθεσης και ανώτερων θεωρητικών με τον Γιάννη Ιωαννίδη καθώς και ηλεκτροακουστική σύνθεση με τον Henri Kergomard. Συνέχισε σπουδές σύνθεσης και μουσικής πληροφορικής στο Conservatoire National Supérieur de Musique de Lyon με καθηγητές τους Philippe Manoury, Marco Stroppa, Dennis Lorrain και Robert Pascal. Έχει παρακολουθήσει master classes με τους George Crumb, Klaus Hubert, Peter Eotvos, Gerard Grisey, Ivan Fedele, Michael Levinas, Jonathan Harvey, Gilbert Amy και Francois Bayle. Έργα του έχουν παιχτεί στην Ευρώπη, Λατινική Αμερική, Αυστραλία και Ασία. Έργα του στην Ελλάδα έχουν παιχτεί στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού και στο Ινστιτούτο Goethe. Έχει λάβει τις εξής διακρίσεις: Honorable mention 2nd International Electroacoustic Contest of Sao Paulo CIMESP'97 (Brazil) 2ο Βραβείο στον πανελλήνιο διαγωνισμό σύνθεσης Παπαιωάννου'99. Finalist στον 2nd International Computer Music Contest Pierre Schaeffer '99 (Pescara Italy), GRAME/EOC2002 (Lyon, France) Έργο του παίχτηκε στην ICMC'99 (Beijing, China) καθώς και ICMC 2001 (Havana, Cuba). Επίσης έργα του έχουν εκτελεστεί σε σημαντικές διεθνείς διοργανώσεις όπως (BIMESP 2000, Sao Paulo, Brazil), (ACMC '98 Fitzroy, Australia), (Art's 2001 Valencia, Spain), (CDAF '99 Cambridge, England), (FAI, "L'espace du Son" 2001, Bruxelles, Belgium), (SICMF 2001, 2002 Seoul S.Korea), (FEMF 2002, Florida USA). Έχει λάβει χορηγίες από το CNSM de Lyon, το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού και το Υπουργείο Πολιτισμού. Επίσης έχει δεχθεί ανάθεση έργου από το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Εθνικό Κέντρο Μουσικής Δημιουργίας (GRAME) της Lyon και το Γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού. Συμμετοχή στο Cambridge Digital Arts Festival CDFAF'99 (England) Επιλεγμένα έργα για εκτέλεση: Australian Computer Music Conference ACMA'98 (Fitzroy Australia) International Computer Music Conference ICMC'99 (Beijing China) Biennial for Electroacoustic Music of Sao Paulo (BIMESP 2000) Γ.Κ.

Νίκος Σταυρόπουλος Scenes from a memory (15:00)
μαγνητοταινία

Scene I Is the impression of a rural landscape and inner structure as I experienced it. Cyclic seasonal rhythms, alive colour full waters, the call of the forest.
Scene II The work explores the utterance of a group of people around the dinner table. Gestures are engaged in a conversation in colour. There is always an answer to a question and a reply to a statement. There is no resolution as there is no argument. Scene II was awarded a prize in Bourges international electroacoustic competition in France 2002.
Scene III Memories fade in to each other and reality is stretched. The hidden sounds of the beach, the summer storm, grasshoppers and the dry land of the island. Was I there? Scene III was awarded a mention in the Metamorphose electroacoustic competition in Brussels 2002. N.S.

Nikos Stavropoulos was born in Athens in 1975. He studied piano, harmony and counterpoint at the National School of Music and F. Nakas Conservatoire in Athens. In June 2000 he graduated from the Music Department of University of Wales, Bangor, where the next year he was awarded an Mmus in electroacoustic composition. He is currently reading towards a PhD in SUSS under the supervision of Dr Adrian Moore. His music has been awarded prizes and mention in Bourges electroacoustic competition in France and Metamorphose in Belgium.

Μιχάλης Αδάμης Ένδον (10:00)
για Σαξόφωνο Αλτο και Ηλεκτροακουστική μουσική
(Θανάσης Ζέρβας, Σαξόφωνο)

Στο ENDON αξιοποιώ ηχητικό υλικό καταγεγραμμένο το 1972 στην έκθεση μεταλλικών γλυπτών του Κλέαρχου Λουκόπουλου. Από το ίδιο υλικό, που προκύπτει αποκλειστικά από ήχους τριβής και κρούσης των εκθεμάτων, προήλθε το ηλεκτρονικό έργο Μεταλλικά Γλυπτά που συνοδύε την έκθεση. Στη σημερινή εκδοχή, η ηλεκτρονική επεξεργασία του ηχητικού υλικού έγινε με τη χρήση των σύγχρονων εφαρμογών της μουσικής τεχνολογίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών, αλλά και με άλλη συνθετική πρόθεση: το αποτέλεσμα, ενώ διατηρεί τη σχέση του με το πρωτογενές άκουσμα που χαρακτηρίζει το δομικό υλικό του, προβάλλει κυρίως την εσωτερικότητα μιας διαδικασίας πνευματικής εντάσεως που εξελίσσεται χωρίς παραχωρήσεις στους εντυπωσιασμούς εξωτερικών εκρήξεων και διδει στη μορφή χαρακτήρα περισυλλογής και αυτο-συνειδησίας.

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1929. Από μικρή ηλικία σπούδασε κλασική και βυζαντινή μουσική στο Ωδείο Αθηνών και στο Ωδείο Πειραιώς. Το 1950 ίδρυσε την Παιδική Χο-

ρωδία των Βασιλικών Ανακτόρων. Το 1954 απέκτησε πτυχίο Θεολογίας από την Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1958 ίδρυσε την Χορωδία ΔωμATIOU Αθηνών. Το 1959 απέκτησε δίπλωμα φούγκας και αντιστίξης ως μαθητής του Γ.Α. Παπαγιάννου. Από το 1961 έως το 1965 σπούδασε σύνθεση με τον Α. Μπεργκερ και βυζαντινή μουσικοπαιδαγωγία με τον Κ. Λήβι στο Πανεπιστήμιο Μπρνάντζ της Βοστώνης. Παράλληλα διδάξε βυζαντινή μουσική και διηύθυνε τη χορωδία του θεολογικού κολεγίου "Τίμιος Σταυρός" της Βοστώνης. Το 1965 ίδρυσε το πρώτο ηλεκτρονικό μουσικό εργαστήριο στην Αθήνα. Το 1968 ανέλαβε τη διεύθυνση του μουσικού τμήματος και της χορωδίας του Αμερικανικού Κολλεγίου Πήρς. Έχει διατελέσει διοικητικό στέλεχος του Ελληνικού Συνδέσμου Σύγχρονης Μουσικής, της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών, της Ομάδας Εργασίας του Υπουργείου Πολιτισμού για τη Χορωδιακή Ανάπτυξη και της Διοικούσας Επιτροπής του Ιονίου Πανεπιστημίου. Έχει επανειλημμένα δεχθεί τιμητικές αναθέσεις από διεθνή φεστιβάλ και οργανισμούς, ενώ τα έργα του παίζονται συχνά παγκοσμίως. Ο Μιχάλης Αδάμης θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους Έλληνες δημιουργούς. Μ.Α.

Θανάσης Ζέρβας
Διδάκτωρ Μουσικής (DMA Σύνθεση) Northwestern University. Master Μουσικής (MM-Σαξόφωνο) Northwestern University. Πτυχίο Μουσικής (BA-Jazz Σαξόφωνο, Σύνθεσης) Chicago State University. Δίδαξε: Columbia College Chicago, Northwestern University, και Chicago State University των Η.Π.Α. Είναι τακτικός μουσικός διευθυντής στο Σύνολο Συγχρονης και Κομπούτερ Μουσικής και τη Τζαζ Ορχήστρα (Big Band) του Δήμου Αθηναίων. Συνεργασίες: Chicago Symphonic Wind Ensemble, Chicago Jazz Ensemble, Κρατική Ορχήστρα Ελληνικής Μουσικής, Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα, Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Ορχήστρα Ποικίλης Μουσικής της ΕΡΤ. Σολιστικές εμφανίσεις: Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Παλλάς, Φεστιβάλ Πάτρως, Chicago Jazz Fest, Carnegie Hall New York, Pick Staiger Concert Hall Chicago κλπ. Διδάσκει: Πανεπιστήμιο Μακεδονίας (ανώτερα θεωρητικά).

Παναγιώτης Κόκορας Απόκριση (9:06)
μαγνητοταινία

Η σύνθεση «Απόκριση» για μαγνητοταινία ολοκληρώθηκε το καλοκαίρι του 2001 στα στούντιο "Metamorphose d'Orphée" M&R, Ohain/Brussels και στο Στούντιο Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (PEMUS) του πανεπιστημίου του Γιορκ, Μεγάλη Βρετανία. Είναι το δεύτερο έργο από ένα σχέδιο σε εξέλιξη με τον τίτλο "Grand Piano Trilogy". Το βασικό χαρακτηριστικό αυτής της τριλογίας είναι ότι όλο το ηχητικό υλικό προέρχεται από το πιάνο. Αποφασίσα να έχω ένα τόσο συμπαγές ηχητικό πυρήνα για να διεκδύσω όσο περισσότερο γίνεται στα χαρακτηριστικά του ήχου του πιάνου και τις εσωτερικές του δομές. Να αποκαλύψω τις δικές του έλξεις και απωθήσεις, να εξερευνησω τη φαινομενολογία του ίδιου του ήχου. Η φόρμα του έργου αναπτύσσεται με μια συνεχή μεταμόρφωση της αρχικής ιδέας. Μέρει με αρμονικά αναφορές ακολουθούνται από μέρει μη αρμονικά και ούτω καθ' εξής. Τα περισσότερα από τα δείγματα είναι ηχογραφημένα σε πολύ μικρά τεμάχια δημιουργώντας ένα είδος micro montage-mixage.

Ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές στην Κατερίνη το 1985. Συνέχισε και ολοκλήρωσε στην Αθήνα με πτυχίο στην κλασική κιθάρα (τάξη Ε. Ασπμακόπουλου) και δίπλωμα Σύνθεσης (τάξης Γ. Ιωαννίδη και Κ. Βαρόσην). Παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα ηλεκτροακουστικής σύνθεσης με τον Α. Κερκονιάρ στο ΚΣΥΜΕ. Στη συνέχεια πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές Μαστέρ στη σύνθεση στο πανεπιστήμιο της Υόρκης/Αγγλία. Έχει συμμετάσχει σε workshops και φιλοξενηθεί σε στούντιο στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του συχνά μεταδίδονται από το ραδιόφωνο και παρουσιάζονται σε Φεστιβάλ σε Ευρώπη, Ασία και Αμερική. Έχει λάβει υποτροφίες από τη Βρετανική Ακαδημία (AHRB), Πανεπιστήμιο της Υόρκης (Vinson Award), Ωδείο Athenaeum, Μουσικές υποτροφίες Αλ. Τριάντη-Σύλλογος Οι Φίλοι Της Μουσικής, Ίδρυμα Προποντίς. Το δημιουργικό του έργο περιλαμβάνει συνθέσεις οργανικές, για Η/Υ και για πολυμέσα. Πολλές από αυτές έχουν λάβει σημαντικές διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς, όπως: Ensemble Eleven 2002 (Φινλασία), Toru Takemitsu 2002 (Β' βραβείο), Noctui Pettit 2002 (Β' βραβείο), Musica Viva 2002 (Α' βραβείο), VI CIMESP 2001 (τηνικό έπαινο), Musica Nova 2001 (φινλασία), XXIII Luigi Russolo 2001 (φινλασία), Metamorphosés 2000 (Β' βραβείο). Η μουσική του εκδίδεται από το Tokyo Omega city Publications, NOR, Miso Musica. Τέλος, ολοκληρώνει την εκπόνηση της διδακτορικής του διατριβής στη Σύνθεση, στο Πανεπιστήμιο της Υόρκης υπό την εποπτεία του Dr. Tony Myatt. Π.Κ.

Θόδωρος Λώτης Υποβρύχιες Θεωρίες (15:40)
μαγνητοταινία
"Όταν βλέπω μέσα από την πυκνότητα του νερού το πλακόστρωτο του βάθους μίας πισίνας, δεν το βλέπω παρά το ότι υπάρχει το νερό και οι αντανάκλασεις του. Το βλέπω ακριβώς μέσα απ' αυτές, χάρη σ' αυτές. Αν δεν υπήρχαν αυτές οι παραμορφώσεις, αυτές οι ραβδώσεις του ήλιου, αν έβλεπα τη γεωμετρία του πλακόστρωτου δίχως την παρέμβαση αυτής της σάρκας, τότε ακριβώς θα έπαυα να το βλέπω όπως είναι, εκεί όπου πράγματι είναι, δηλαδή: μακρύτερα από κάθε ταυτοτικό τόπο." Maurice Merleau-Ponty "L'Œil et l'esprit"

Σπούδασε φλάουτο και σύνθεση στη Θεσσαλονίκη, Αθήνα και Βρυξέλλες. Σημαντικότερες ίσως στιγμές ήταν οι βραβεύσεις σε διαγωνισμούς (Bourges, Sculpted Sound Composers Competition, Metamorphoses, Luigi Russolo, CIMSP, L'année nouvelle), τα χρόνια συνεργασίας με θεατρικές ομάδες και το πηγαίνω-έλα σε πόλεις που αγαπάω για συναυλίες (και για να βλέπω φίλους). Ανεκπλήρωτοι πόθοι, η οργάνωση συναυλιών στους πόλους της γης για να μελετήσω τη διάχυση του ήχου ανάμεσα στους πάγους και την αντίδραση των πγκυοκινιών. Επίσης, η οργάνωση υποθαλασσίων συναυλιών με συμμετοχή κωφών ακροατών που θα δώσει τη δυνατότητα σε μένα να μελετήσω την αντιληπτικότητα της μουσικής μέσω των δονήσεων του σώματος και σε αυτούς να βρεθούν επιτέλους σε μία συναυλία. Προς το παρόν, ολοκληρώνω το διδακτορικό μου στη σύνθεση στο City University του Λονδίνου με χρηματοδότηση της Βρετανικής Ακαδημίας και του ιδρύματος Α.Σ. Ονάσης και διδάσκει ηλεκτρονική σύνθεση στο Goldsmiths College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Θ.Λ.

Θανάσης Χονδρός, Αλεξάνδρα Κατσιάνη	1	Σε δύο λεπτά
Tim Ward	2	Overture
Δημήτρης Αδάμ	3	String Thing No.2-3
Στέλιος Εφεντάκης	4	E.0101
Κατερίνα Τζεδάκη	5	Wave
Κωστής Δρυγιαννάκης	6	Αυτοσχεδιασμός

Θανάσης Χονδρός, Αλεξάνδρα Κατσιάνη
Σε δύο λεπτά (2:00) μαγνητοταινία

Το κομμάτι αυτό είναι προορισμένο να ανοίγει συναυλίες και είναι δεμένο με την παρουσίασή του. Ο εκφωνητής λέει: «Η συναυλία θα ξεκινήσει με ένα κομμάτι του Θανάση Χονδρού και της Αλεξάνδρας Κατσιάνη: σε δύο λεπτά» προσέχοντας να μην αφήσει κενό ανάμεσα στο «Κατσιάνη» και στο «δύο λεπτά», ώστε να μην γίνεται αντιληπτό αν «σε δύο λεπτά» είναι ο τίτλος του κομματιού ή επιρροητικός προσδιορισμός του χρόνου, ότι η συναυλία δηλαδή θα αρχίσει σε δύο λεπτά. Η διάρκεια του κομματιού είναι 2:00. Στη διάρκεια αυτή συμπεριλαμβάνεται η εκφώνηση.

Ο Θανάσης Χονδρός γεννήθηκε το 1953 στη Θεσσαλονίκη. Η Αλεξάνδρα Κατσιάνη γεννήθηκε το 1954 στη Σιάτιστα. Η συνάντησή τους το 1973, όταν ήταν φοιτήτες της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ, αποτέλεσε τον κύριο παράγοντα στη διαμόρφωση της συμπεριφοράς τους, την οποία συντονίζουν από το 1974. Έχουν μια κόρη κι ένα γιο. Εργάζονται ως καθηγητές σε Γυμνάσιο. Το 1984, με τον Ιορδάνη Τραγόπουλο, σχημάτισαν την ομάδα «Δημοσιοϋπαλληλικό Ρετιρέ», ενώ το 1998, με τους Δημήτρη Λιολιόπουλο, Νίκο Κρυωνίδη, Έκτορα Μαυρίδη και Ιορδάνη Στυλιδη, την πολυώνυμη ομάδα Box Office Hit, Εταιρία Για Την Επιστροφή Της Βουσοτροφιδόν Γραφής, Θεσσαλονίκη IDIA ΠΟΛΗ, Pixel Depth, είναι μέλη του Σ.Κ.Ε.Τ.Β.Ε. (Σύλλογος Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Βόρειας Ελλάδας). Το 1991 πήραν το βραβείο "καλύτερου μουσικού έργου του 1990 για το ραδιόφωνο" από το Ισπανικό Υπουργείο Πολιτισμού/CDMC-RNE για το κομμάτι τους "Αντίστιξη".

Tim Ward Overture (4:58)
μαγνητοταινία

Το κομμάτι αυτό είναι το ανακττήριο μέρος μιας μεγαλύτερης σύνθεσης για μαγνητοταινία ο σχεδιασμός της οποίας βασίζεται στο χαρακτηριστικό της αυτοδυναμίας των επιμέρους δομικών τμημάτων ούτως ώστε το έργο να μπορεί να παρουσιαστεί είτε σαν ένας ενιαίος κύκλος είτε κατά μέρη. Όπως είναι αναμενόμενο από μία εισαγωγή μιας ηλεκτροακουστικής σύνθεσης, στο τμήμα αυτό εμφανίζονται πολλά από τα ηχοχρώματα και τις υφές που έχουν σημαντικό ρόλο στα μέρη που συναποτελούν αυτόν τον κύκλο.

Το κύριο ενδιαφέρον του Tim Ward είναι η μουσική και οι νέες τεχνολογίες και ιδιαίτερα η χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή στη σύνθεση και την παρουσίαση έργων. Η συνθετική του δραστηριότητα επικεντρώνεται σε τρία σημεία: την ηλεκτροακουστική μουσική, το συνδυασμό ακουστικών οργάνων με ζωντανή ηλεκτρονική επεξεργασία και τη δημιουργία ηχητικών εγκαταστάσεων μέσω υπολογιστή. Στον τομέα της μουσικής εκτέλεσης στρέφεται ιδιαίτερα στη χρήση προηγμένων τεχνικών ηχητικής διάσπασης (sound diffusion) για την παρουσίαση ηλεκτροακουστικών έργων. Ο Tim Ward σπούδασε μουσική στο πανεπιστήμιο του Γιορκ, Μ. Βρετανία (BA, MA, PhD) και εργάστηκε ως λέκτορας σε διάφορα πανεπιστήμια της Αγγλίας (Γιορκ, Μάντσεστερ, Λήνις). Είναι μέλος του Sonic Arts Network και ιδρυτικό μέλος του συνόλου ηλεκτροακουστικής μουσικής Nerve8. T.W.

Δημήτρης Αδάμ String Thing No.2-3 (10:30)
μαγνητοταινία

Τα κομμάτια String Thing No.2 και String Thing No.3, είναι φτιαγμένα από ηχογραφημένους ήχους χορδής Βιολοντσέλου. Εφαρμόζοντας τεχνική Granular synthesis και με επεξεργασία και μείξη επιμέρους ήχων προέκυψε το υλικό για τη κατασκευή θεμάτων και φράσεων τοποθετημένων στον ακουστικό χώρο έτσι ώστε να δίνεται στον ακροατή η αίσθηση της ακρόασης ενός ασυνήθιστου συνόλου εγχόρδων. Έχουν γραφεί το 1998 για παράσταση πολυμέσων με τίτλο «Υλικό: Μήδεια».

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1960 όπου και σπούδασε μαθηματικά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Έχει κάνει τις βασικές μουσικές σπουδές (αρμονία, ενοργάνωση, αντίστιξη, φούγκα) καθώς και σπουδές στη σύνθεση. Ασχολήθηκε με τη σύγχρονη και την ηλεκτρονική μουσική (Internationales Musikinstitut Darmstadt, IRCAM Paris, Πρόγραμμα Ψυχοακουστικής Α.Π.Θ.) από το 1994 συμμετέχει στις δραστηριότητες του προγράμματος Ψυχοακουστικής του Α.Π.Θ. όπου και συνεργάζεται με την ομάδα ηχοκίνησης. Είναι υπεύθυνος του τμήματος Ηλεκτρονικής Μουσικής στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και διδάσκει home studio και MIDI σε σχολές μουσικής τεχνολογίας και ηχοηψίας. Κατά καιρούς έχει συνθέσει μουσική για διαφημίσεις, θέατρο, ραδιόφωνο, παραγωγές CDrom και παραστάσεις πολλαπλών μέσων. Έχει επίσης συνεργαστεί με το Ραδιόφωνικό Σταθμό Μακεδονίας και το μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Στέλιος Εφεντάκης E.0101 (15:00)
ζωντανή ηλεκτροακουστική μουσική

Το E.0101 εκτελείται με τη βοήθεια του προγράμματος Oscillating Journal, το οποίο έχει δημιουργηθεί εξ' ολοκλήρου από τον συνθέτη σε περιβάλλον MAX/MSP 4. Είναι βασισμένο στο Amplitude Modulation, Frequency Modulation (Chowning FM) καθώς και μικτή AM&FM με πέντε βασικές γεννήτριες για την παραγωγή ήχου. Οι δύο από αυτές χρησιμοποιούν AM, η μία FM και οι τελευταί-

ες δύο μικτή AM&FM. Ο ήχος παράγεται σε πραγματικό χρόνο με την εισαγωγή δεδομένων αλλά και με τη δυνατότητα αφαιρετικών διαδικασιών εάν και εφόσον το επιθυμεί ο χειριστής του. Το πρόγραμμα είναι σχεδιασμένο να λειτουργεί οκταφωνικά και το συγκεκριμένο έργο έχει βασιστεί στη δημιουργία μιας σύνθετης πολυφωνικής πολυρρυθμίας.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974. Σπούδασε μουσική τεχνολογία με τους Ν. Βαλαμάκη και Τ. Αδάμ. Το προσωπικό του ενδιαφέρον στη μουσική σύνθεση τον οδήγησε στη χρήση του προγράμματος MAX/MSP με το οποίο πλέον δημιουργεί τα προσωπικά του εργαλεία. Στη μουσική του τον ενδιαφέρει να χρησιμοποιεί στοιχεία από τη granular σύνθεση όπως και από το Amplitude και Frequency Modulation. Αυτή τη στιγμή διδάσκει μουσική και τεχνολογία στο S.A.E. (School of Audio Engineering) στην Αθήνα. Σ.Ε.

Κατερίνα Τζεδάκη Wave (19:00)
μαγνητοταινία

Το έργο αυτό, πραγματοποιήθηκε στα εργαστήρια του Μουσικού Τμήματος του City University. Το βασικό ηχητικό υλικό του έχει προέλθει από ηχογραφήσεις ήχων πιάνου, θάλασσας και ανθρώπινης φωνής. Το κύμα σαν μορφολογία και σαν συστατικό οργανωμένων ηχητικών περιβάλλοντων είναι η κεντρική ιδέα αυτής της σύνθεσης. Σε μια παράλληλη διάσταση το φωνασκόπι ταξιδι ενός οχηματος (πιάνο) σε μια υπερρεαλιστική θάλασσα περιγράφεται κατά τη διάρκεια του κομματιού.

Ασχολείται με τη σύνθεση μουσικής από το 1989. Έργα της έχουν παιχτεί σε διάφορες εκδηλώσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Από το 1995 έως το 2001 εργάστηκε σαν επιστημονική συνεργάτις, οργανωτικό στέλεχος και εισηγήτρια σεμιναρίων στο Πρόγραμμα Ψυχοακουστικής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Πρόσφατα ολοκλήρωσε με επιτυχία κύκλο μεταπτυχιακών σπουδών (ΜΑ) στη σύνθεση μουσικής (ηλεκτροακουστικής) στο Πανεπιστήμιο City του Λονδίνου με καθηγητή τον Simon Emmerson. Κ.Τ.

Κωστής Δρυγιαννάκης Αυτοσχεδιασμός (15:00)
ζωντανή διαδραστική μουσική

(Νίκος Βελιώτης, τσέλο)
Αυτοσχεδιασμοί του Νίκου Βελιώτη στο τσέλο ηχογραφούνται με παλιά μαγνητόφωνα και ανασυντάσσονται από τον Κωστή Δρυγιαννάκη. Ο ζωντανός και ο ηχογραφημένος αυτοσχεδιασμός σε διάλογο επί σκηνής δημιουργώντας νέους ηχητικούς κόσμους.

Ο Κωστής Δρυγιαννάκης γεννήθηκε στο Βόλο το 1965 και σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Η μουσική του δραστηριότητα άρχισε να δημοσιοποιείται το 1984 με το σχηματισμό της ομάδας Οπτική Μουσική, μιας ομάδας με ανοιχτή σύνθεση που συνέστηκε στοιχία ελεύθερου αυτοσχεδιασμού και ηλεκτροακουστικού πειραματισμού. Παρά το γεγονός ότι οι δραστηριότητες της "ομάδας" αυτής ανακόπηκαν πολλές φορές, κυκλοφόρησε δυο άλμπουμ (Οπτική Μουσική τόμος Ι, LP, 1987 και Τόμος ΙΙ, CD, 1994), ενώ πραγματοποιήσε λίγες ζωντανές εμφανίσεις, με έντονα θεατρικά και εικαστικά στοιχεία. Στις αρχές του 1998 η δραστηριότητα της Οπτικής Μουσικής αναστάλη οριστικά και ο Κωστής Δρυγιαννάκης ακολούθη πλέον την προσωπική του πορεία (Ωρες και εποχές, MC, 1993, Μεταοπτικά τοπία, CD, 1999, και εαντιανθροσωσιαστικώνανθρωπικώναικωνανγγέλων, CD, 1999). Εκτός από τη δισκογραφία, έχει κάνει επίσης μουσική για θεατρικές παραστάσεις και για ντοκιμαντέρ. Η μουσική του Κωστή Δρυγιαννάκη, συναρμολογημένη συνήθως με τη βοήθεια ηχοηψικών μέσων (μαγνητόφωνα, υπολογιστές κ.τ.ό.) κινείται στον ευρύτερο χώρο της ηλεκτροακουστικής μουσικής, αποφεύγοντας όμως τους δογματικούς περιορισμούς. Ακολουθώντας πολλές φορές ανρθόδοξες σχέσεις σύνθεσης – εκτέλεσης – ανασύνθεσης, αξιοποιεί και ιθηασεί την τυχαίτητα και τον αυτοσχεδιασμό, καταφέρνοντας να ισορροπεί μεταξύ ατμοσφαιρικότητας και έκπληξης, να παραπέμπει χωρίς να ταυτίζεται και να αναζητεί χωρίς να λησμονεί στιγμή το συναισθηματικό της τόπο. Ο Νίκος Βελιώτης, τσελίστας γεννήθηκε το 1970 στην Αθήνα. Αρχικά σπούδασε πιάνο, αργότερα όμως αφοσιώθηκε αποκλειστικά στο τσέλο. Υπότροφος του Ωδείου Φίλιππος Νάκας (Αθήνα) αποφοίτησε το 1997. Ολοκλήρωσε το πρώτο έτος μεταπτυχιακών σπουδών (1998) στο Trinity College of Music (Λονδίνο), ενώ τον αμέσως επόμενο χρόνο έλαβε υποτροφία για να συνεχίσει την έρευνά του με θέμα "Μουσική σημειογραφία και αυτοσχεδιασμός" στο πλαίσιο του πτυχίου Master's (Οκτώβριος 1999). Αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στη Biennale Νέων Καλλιτεχνών που πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη τον Ιούνιο του 1999 με το έργο του ΘΙΝΕΣ και στο Jazz Mediterranean Workshop υπό τη διεύθυνση του Furio di Castri (Torino, Απρίλιος 2000). Σαν αυτοσχεδιαστής, έχει συμπεράξει με αυτοσχεδιαστές μουσικούς της σύγχρονης αγγλικής σκηνής (Evan Parker, Rhodri Davis, John Butcher, Chris Burn, John Bisset, London Improvisers Orchestra κ.α.) ενώ έχει ερμηνεύσει έργα σύγχρονων συνθετών με εκτεταμένα αυτοσχεδιαστικά μέρη (Comelius Cardew, Philip Corner, Michael Parsons, Daryl Runswick, Reynaldo Young κ.α.). Είναι ιδρυτικό μέλος του αυτοσχεδιαστικού τριό CRANC (βιολί, τσέλο, άρπα) με το οποίο έχει εμφανιστεί στο Λονδίνο και στο Ντίσελντορφ. Στην Ελλάδα έχει εμφανιστεί σε συναυλίες με τον Νίκο Τουλιάτο (Αθήνα και Κέρκυρα) τον Φώφο Φλωρίδη, Σαβίνα Γιαννάτου, Luis Tillet, Giuseppe Ielasi, κ.αλ. Σαν ερμηνευτής κλασικής και σύγχρονης μουσικής έχει εμφανιστεί στη Southwork Cathedral και στο Queen Elizabeth Hall του Λονδίνου, στο Barbican Center συμμετέχοντας στο John Cage Music Circus, στο Conway Hall σε συνεργασία με το ριζοσπαστικό Ensemble Apartment House καθώς και σε συναυλίες μουσικής δωμάτιου στην Αθήνα και την Πάτρα. Έχει επίσης συμμετάσχει στην Ορχήστρα των Χρωμάτων σε ερμηνείες έργων σύγχρονης μουσικής. Το ρεπερτόριό του στη σύγχρονη μουσική περιλαμβάνει έργα για τσέλο, συνθέτων όπως Ξενάκης, Θεόδωρος Αντωνίου, Peter Schullhorpe, Ernst Krenek, Helmut Lachenmann καθώς και έργα γραφικής μουσικής των Cornelius Cardew, Philip Corner, Sylvano Bussofi κ.α. Κ.Δ.

Biofighter 6 **1** παλμοτοπ μουζικ μπαϊ ναμπερ σικς
 Χάρης Ξανθουδάκης **2** 1...789
 Δημήτρης Καμαρωτός **3** Op. 11-19-21-28
 Νικόλας Βαλασαμάκης **4** Παρνασσός
 K. Coti **5** Texturizer

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΡΟΠΟΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΕΣ

6 Biofighter *παλμοτοπ μουζικ μπαϊ ναμπερ σικς* (15:00)

ζωντανή ηλεκτροακουστική μουσική studio τσέπης.

number 6 is not a number.

Χάρης Ξανθουδάκης 1...789 (12:39)
 μαγνητοταινία

Το κομμάτι δημιουργήθηκε το 1989 κατόπιν παραγγελίας του Γαλλικού κράτους για τον εορτασμό των 200 χρόνων από τη Γαλλική Επανάσταση. Στήριζεται εξ ολοκλήρου στην ανάγνωση ενός ποιήματος του Ζακύνθου προσολωμικού ποιητή Αντώνιου Μαρτελάου (1754-1819) και είναι ένας ύμνος της εποχής στη γαλλική αιματηρή εξέγερση που αποτέλεσε το πρόκριμα και πρότυπο όλων των απελευθερωτικών και κοινωνικών κινημάτων της Ευρώπης του 19ου αιώνα - μεταξύ αυτών και της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Το κομμάτι πραγματοποιήθηκε στο στούντιο του Βαγγέλη Κατσούλη με χρήση ορισμένων λίγο-πολύ στεριότυπων ηλεκτρονικών διαμορφωτών ήχου. Η αισθητική ράπ που υιοθετήθηκε είχε σκοπό να υπογραμμίσει τη χρονική και συναισθηματική απόσταση του έργου από το εορταζόμενο γεγονός αλλά ταυτόχρονα και την επικαιρότητα του τελευταίου.

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1950. Μελέτησε αρμονία με τον Μάριο Βάρβογλη (Ελληνικό Ωδείο 1964) και τον Γ.Α. Παπαϊωάννου (1965-71). Υπήρξε ένας από τους πρώτους συνθέτες ηλεκτρονικής μουσικής στην Ελλάδα, μαθητής στο προσωπικό εργαστήριο του Μιχάλη Αδάμη. Το 1971, σε νεαρή ηλικία, γνώρισε την πρώτη του διάκριση με το έργο Organum στον διαγωνισμό σύνθεσης του Ελληνικού Συγκροτήματος Σύγχρονης Μουσικής. Από το 1979 έως το 1985 έζησε στη Γαλλία, όπου σπούδασε σύνθεση με τον Γ. Ξενάκη και μουσική πληροφορική στο CEMAMu και GRM. Στο διάστημα αυτό ασχολήθηκε εντατικά με την ηλεκτρονική μουσική χρησιμοποιώντας τις νέες για την εποχή εκείνη ψηφιακές μεθόδους της μουσικής πληροφορικής. Το 1985 επέστρεψε στη Ελλάδα και εισήγαγε το σύστημα "Πολυαγωγή" στο Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας στην Αθήνα. Δίδαξε στο Εθνικό Ωδείο (1985-86) και το Ωδείο Ατενέουμ (1987-93) ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση. Έχει δεχθεί αναθέσεις από διάφορα ιδρύματα και οργανισμούς και έχει συνεργαστεί στη διεύθυνση παραγωγής προγραμμάτων της Ελληνικής Ραδιοφωνίας (Γ' Πρόγραμμα) και στο Ινστιτούτο Έρευνας Μουσικής και Ακουστικής. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και Καθηγητής ανώτερων Θεωρητικών και σύνθεσης στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. x.ε.

Δημήτρης Καμαρωτός Op. 11-19-21-28 (14:00)

ζωντανή ηλεκτροακουστική μουσική

Πρόκειται για μια μελέτη με συνθετικό ήχο στις δυνατότητες που δίνουν τα σύγχρονα μέσα σύνθεσης ήχου και διαμόρφωσης δομών, με κύριο θεματικό υλικό που προέρχεται από 4 γνωστά μουσικά έργα του 20ου αιώνα (τα op. 11 και 19 του Α. Schoenberg και 21 και 28 του Α. Webern). Το αρχικό υλικό, σε παράλληλη ανάπτυξη, αιωρείται μεταξύ της διάλυσης σε πρώτες ύλες για ένα νέο έργο και της αυτόνομης και παράλληλης συνέχισης ύπαρξής του. Σαν μέσο άμεσης διαμόρφωσης του ήχου (controller) χρησιμοποιείται το D_eye, ένα νέος μετατροπέας φωτιστικής σε ηχητική πληροφορία που έχει δημιουργήσει ο συνθέτης και χρησιμοποιήθηκε πρώτη φορά στο φεστιβάλ του Εδιμβούργου 2002. Το μέσο αυτό μετατρέπει τη φωτιστική ισχύ σε αριθμητική ποσότητα που τροφοδοτεί αλληλοσυνδεόμενες μουσικές παραμέτρους. Εκτός του λογισμικού που γράφεται για κάθε μουσική εφαρμογή του controller, χρησιμοποιείται και hardware που έγινε ειδικά για την εφαρμογή στα εργαστήρια του IRCAM τον Ιούλιο του 2002. Το έργο έχει δημιουργηθεί για σύστημα μετάδοσης 8φωνικού ή 4φωνικού ήχου και διαρκεί 14 λεπτά.

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ελλάδα μουσική, Οικονομικά και Ηλ. Υπολογιστές. Συνέχισε τις σπουδές του στη Γαλλία (σύνθεση, κλαρινέτο, μουσική με υπολογιστές). Εργάστηκε σαν προσκεκλημένος συνθέτης και ερευνητής στο IRCAM, όπου συμμετείχε στην έρευνα για την ανάπτυξη εργαλείων τεχνητής νοημοσύνης για χρήση στη μουσική σύνθεση. Δημιούργησε και διηύθυνε μικρά μικτά μουσικά σύνολα στο χώρο της μουσικής του 20ου αιώνα με ακουστικά όργανα και ηλεκτρονικά μέσα. Έχει διευθύνει και συμμετάσχει σαν ερευνητής σε πολλά ερευνητικά προγράμματα που αφορούν τη μουσική και ιδιαίτερα τη χρήση των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση και τη σύνθεση. Ήταν υπεύθυνος ερευνητικών προγραμμάτων του ΚΣΥΜΕ και συμμετείχε στην ίδρυση και τις δραστηριότητες του ΙΦΑ (iv. Ψυχοακουστικής) στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Η κύρια συνθετική του δουλειά γίνεται για το θέατρο. Έχει συνεργαστεί με πολλούς σκηνοθέτες σε παραστάσεις που ανέβηκαν στην Επίδαυρο και το εξωτερικό και είναι μόνιμος συνεργάτης του Μιχαήλ Μαρμαρινού. Ένα μέρος της μουσικής του βρίσκεται στα CD «Ιστορίες αποχαιρέτισμού» (1997), «Ιβάνοφ» (1998), «Orphelia Act» (1999), «Φυγή» (2002). Δ.Κ.

Νικόλας Βαλασαμάκης *Παρνασσός* (16:00)

ζωντανή ηλεκτροακουστική μουσική

Το έργο παρουσιάζεται ζωντανά με χρήση του προγράμματος Έλικα, δημιουργημένο από τον συνθέτη σε περιβάλλον Max/MSP. Γίνεται εκτενής εφαρμογή της granular σύνθεσης με χρήση στοχαστικών διαδικασιών για την επεξεργασία του ηχητικού υλικού σε πραγματικό χρόνο. Για το σκοπό αυτό, δημιουργήθηκαν αρχικά επτά αρχεία ήχου που χαρακτηρίζονται από διαφορετικές μουσικές καταστάσεις. Η σύνθεση των αρχείων ήχου έγινε σε περιβάλλον Csound όπου ένα κοινό όργανο εφορμίζει τεχνική double-modulator FM. Τα αρχεία score της Csound παρήχθησαν αυτόματα μέσω ειδικά σχεδιασμένου αλγόριθμου σε Max. Ο αλγόριθμος 'έτρεξε' επτά φορές με διαφορετικές τιμές κάθε φορά. Οι επτά ήχοι που δημιουργήθηκαν, επικολλήθηκαν τελικά, ο ένας μετά τον άλλο, σε ένα κοινό αρχείο ήχου. Κατά τη διάρκεια της συναυλίας, το τελικό αυτό αρχείο ήχου τεμαχίζεται σε αναρίθμητα κομμάτια, υπόκειται σε πολλαπλή επεξεργασία, και αναδομείται σε οκταφωνική χωροθέτηση.

Γεννήθηκε το 1967 στην Αθήνα. Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία στο Λονδίνο (MSc Music Technology, City University). Στη μουσική ενδιαφέρεται κυρίως για τις κατευθύνσεις, αλγοριθμική σύνθεση, μικροδομική σύνθεση ήχου, και live electronics. Στις ζωντανές του εμφανίσεις χρησιμοποιεί εργαλεία κατασκευασμένα από τον ίδιο σε περιβάλλον Max/MSP. Έργα του έχουν παρουσιαστεί σε διάφορα μέρη στην Ελλάδα (Θέατρο Ηρώδου του Αττικού, Ινστιτούτο Γκαίτε, Αρχαίο Θέατρο Δελφών κ.α.). Είναι ιδρυτικό μέλος της μη-κερδοσκοπικής εταιρίας θεατρικών και μουσικών παραστάσεων Prospecta (Παραστάσεις στο Θέατρο Αμόρε, Club 22, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών κ.α). Από φέτος διδάσκει τεχνικές σύνθεσης ήχου στο τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΤΕΙ Ρεθύμνου. N.B.

Coti K. *Texturizer* (15:00)

ζωντανή διαδραστική μουσική

Coti k., live electronics

Νίκος Βελιώτης, βιολοντσέλο

Αμοιβαία εξερεύνηση των ηχοχρωματικών διακυμάνσεων με στόχο τη διαμόρφωση ενός υβριδικού μετα-ήχου μέσω μίας εν δυνάμει αένας ανατροφοδότησης μεταξύ ακουστικού και ηλεκτρονικού υλικού. Η εμμονή στους ηχητικούς όγκους και επιφάνειες (με κάθε δυνατό μέσο όπως βόμβους, overtones, multiphonics κ.τ.λ.) εκφράζει το πραγματικό ηχητικό αποτέλεσμα του συνόλου της διαδικασίας.

Costantino Luca Rolando Kiriakos, born in Milan, Italy in 1966, moved to Greece at the age of 6, where, better known simply as Coti, has been involved in various Athens pioneering electronic bands since the mid eighties. He spent most of the nineties working as a producer, sound engineer and pursuing his solo musical career. He has released 4 records: 'Theros' (FM records 1994), 'Quasi' (FM records 1997), 'Lego' (Studio2 records 1999) and 'Metamemoria' (Vibrant Music 2001). He has also released material in various CD compilations ('Random Relations', 'Crash', 'Micro Beat', 'Lena Platonos Mixer'), written music for TV documentaries (Ex Omonias 1998), theatre ('Bru Bra' 1999, 'Exodos Anapnoon' 2002) and film ('Pinochets Children' 2002, 'Uranisco Disco' 2002). In collaboration with virtual architect Dimitris Charitos he has done various audiovisual installations: 'Lego Kit Box' (Mylos Gallery, Thessaloniki May 1999), '180 degrees' (Cappatos Gallery, Athens Feb. 2001), 'Pause' (Cheap Art Gallery, Athens May 2001), "Lego_Garden" (Bios 1, Athens Oct. 2001). A member of free improvisation club 2:13, he has played live electronics with many music improvisers including Evan Parker, Phil Durrant, Nikos Veliotis, Rhodri Davies and others. C.K.